

HET SACOCHENVIRUS

Blijspel

PAUL COPPENS

&

GUY DIDELEZ

HET SACOCHENVIRUS

Blijspel van Paul Coppens & Guy Didelez

Uitgegeven in eigen beheer.

OPVOERINGSRECHT VLAANDEREN

Dit werk mag in Vlaanderen slechts opgevoerd worden nadat aan volgende voorwaarden is voldaan :

1. Schriftelijke toelating van :

PAUL COPPENS
Steenstraat, 26 bus 12 - 9340 Lede
Tel. 053/77.19.51
pcoppens7@gmail.com
info@studiokops.be

OF

GUY DIDELEZ
De Biezen, 18 – 2170 Merksem
Tel. 03/647.02.06
guy.didelez@telenet.be

2. Toestemming van een der auteurs voor het aanmaken van de nodige kopieën van dit werk.
3. Dit stuk is aangegeven bij S.A.B.A.M.
Betaling van de auteursrechten aan S.A.B.A.M.,
Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel.
4. Zonder toestemming van een der auteurs mag dit werk niet opgevoerd worden onder een andere titel.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes zonder toestemming van de auteurs.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100 % verhoogd.

HET SACOCHENVIRUS

Blijspel van Paul Coppens & Guy Didelez

PERONAGES: (5 d – 3 h)

(in volgorde van opkomst)

BENEDIKT	(30er)
SASKIA	(30er)
HERMINE	(50-60er)
LARS	(30er)
KAREN	(40er)
LUC	(40er)
NICO	(30-40er)
ISABEL	(20-30er)

DECOR

Een eetkamer met keuken, met o.a. aanrecht, vaatwasmachine, koelkast en een hoge wandkast. Tafel met een zestal stoelen. Aan de zijkant staat ook een oude kleine canapé. Er staat een grote kast (of andere constructie) die met handtassen gevuld is. Er is de voordeur, de tuindeur en een deur naar aangrenzende kamer ernaast waar het salon is.

INHOUD

Op hun trouwdag heeft Lars, de man van Benedikt, iets uitgespookt dat haar niet zint. Sindsdien koopt ze elke week een sacoché. 68 stuks heeft ze er al en ze is nog niet van plan om ermee te stoppen.

Als ze op een dag samen met haar vriendin Saskia een volgend exemplaar wil gaan kopen, komt buurvrouw Hermine - die altijd wel iets komt lenen - binnenvallen. Hermine merkt nu pas voor het eerst die geweldige collectie. Benedikt heeft schrik dat ze in de toekomst ook haar sacochén wil komen lenen en Saskia verzint daarom een verhaal. Benedikt is in een club. Een sacochénclub. Ze heeft een sacochénvirus opgelopen.

Dat is het begin van een hele malle molen van misverstanden waar ook Lars hals over kop in meedraait, vooral wanneer zijn toekomst voorspeld wordt.

Vergeet tussen het lachen door niet om naar adem te happen.

april 2020

TAFEREEL 1

Een zaterdagmorgen.

Benedikt zit in een zetel en lakt haar vingernagels. Ze is blootsvoets, haar teennagels heeft ze immers ook pas gelakt. De bel gaat. Benedikt kijkt op.

BENEDIKT Oei, daar is ze al.

Benedikt staat op. Met wapperende handen gaat ze de voordeur openen. Saskia komt binnen. Ze begroeten elkaar met een klapzoen, terwijl Benedikt nog steeds met haar handen wappert.

SASKIA Benedikt

BENEDIKT (wapperend) Saskia, schat.

SASKIA (komt de kamer in) Amai, ik ben hier nogal welkom zeg. Ge staat mij effenaf toe te wuiven.

BENEDIKT 'k Heb juist mijn nagels gelakt. (duwt met haar elleboog de deur dicht) Ge hebt toch nog efkes?

SASKIA Ik wacht wel. Zoals altijd.

BENEDIKT Ik wist niet dat 't al zo laat was.

SASKIA Zoals altijd.

BENEDIKT Alleen mijn lippen nog.

SASKIA Zoals altijd.

BENEDIKT Hé zeg, uw plaat blijft hangen.

SASKIA 't Is ook niet de eerste keer dat we samen gaan shoppen hé. En 't is zeker niet de eerste keer dat gij nog niet gereed zijt. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Jamaar, gij zijt deze keer ook wel wat aan de vroege kant. (gaat zitten, neemt haar lipstick, bewerkt haar lippen)

SASKIA Zal ik dan de andere kant nemen?

BENEDIKT (murmelend terwijl ze bezig is met haar lippen) Jeu geu meugt...

SASKIA Wablieft?

BENEDIKT 'k Weet al wat ge gaat vragen. Ja, ge moogt. Doe die kast maar open.

Saskia opent de kast. We zien een geweldige reeks handtassen.

SASKIA Wauw! Goh zeg! Zoveel ondertussen! D'er zijn er weer bijgekomen.

BENEDIKT *(met haar lippen bezig)* Deut keun... *(wanneer Saskia haar aankijkt, duidelijk nu)* Dat kan... dat er bijgekomen zijn sinds ge de laatste keer bijna van uw sus draaide toen ge die kast opende.

Saskia neemt enkele handtassen uit de kast en paradeert er mee door de kamer.

SASKIA Da's niet te doen, jong. Da's echt niet te doen.

BENEDIKT Dat heeft Lars ook al gezegd: dat dat eigenlijk niet te doen is.

SASKIA Ja, ik kan het mij zo voorstellen dat hij met zijn ogen rolt als ge weer met een nieuw exemplaar naar huis komt.

BENEDIKT Met zijn ogen rolt? Als hij die kast opentrekt ziet hij zo scheel als een otter. Al die sacochen.

SASKIA Zien die scheel?

BENEDIKT Die sacochen?

SASKIA Otters.

BENEDIKT Ze zeggen dat toch.

SASKIA Hoeveel?

BENEDIKT Allemaal zeker. Alle otters zullen wel iets aan hun ogen hebben.

SASKIA Sacochen. Hoeveel sacochen hebt gij nu?

BENEDIKT Ah! Sacochen... 68.

SASKIA Wablieft?! 68! Dat meent ge niet!

BENEDIKT Jawel. *(naar de kast, neemt er een handtas waar een kaartje aan hangt)* Hier, dit is mijn laatste aanwinst. Daarom hangt dat kaartje eraan met het nummer. Hier zie... 68.

SASKIA En nu gaan we straks shoppen... dus... ?

BENEDIKT Dus... nummer 69 komt eraan! *(lachend)* Soixante neuf!

SASKIA *(lachend)* Een specialeke dus.

BENEDIKT *(doet nu haar schoenen aan)* Een die past bij de kleur van mijn schoenen en volgende keer bij mijn haar, want ik ga het laten verven en daarmee heb ik dan weer een reden om een nieuwe te kopen.

SASKIA Allee, dan kan uwe vent weer otter-ogen opzetten.

BENEDIKT En een sacochenzaagske spannen. Maar dat gaat wel over.

SASKIA *(met een ondeugend lachje)* Maar nu gaat het over sacoches soixante neuf. Vernoemt dat maar een paar keer als ge ermee thuiskomt en

misschien... als hij de hint snapt... wordt hij er wild van... grrr... soixante neuf. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Het is toch 'wild' dat ge zei.

SASKIA Oei. Wat is't? Een haar in de boter?

BENEDIKT Neenee, dat nu niet.

SASKIA Ups en downs zeker... *(maakt op- en neergaande beweging, schalks)* ...up en down... Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Lars is de laatste tijd toch zo verstrooid. Hij weet soms niet waar zijn kop staat.

SASKIA Als gij het maar weet. Is belangrijk voor die... ge weet wel... dat getal... dat frans getal. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Zeg, zotte trien. Gij met uw aangebrande insinuaties altijd.

SASKIA Maar... anders... voor de rest... alles toch nog koek en ei?

BENEDIKT Jaja. Nog altijd sjoeko van hier en sjoeko van daar. Hij is nu naar de winkel. Om rattenvergif.

SASKIA Rattenvergif? Zit gij met ratten?

BENEDIKT Zeker al één.

SASKIA Maar allee zeg... gij met een rat. Hoe hebt ge dat nu over uw hart kunnen krijgen? Ge wilde zelfs die goudvis niet die ik had meegebracht van de kermis. Geen dieren in huis, ik hoor het u nog zeggen: geen dieren, alleen Lars.

BENEDIKT Zeg, gij klapt precies of ik dat beest als troeteldier binnen gehaald heb.

SASKIA Jamaar, ge hebt zo van die mensen die een rat houden. In een kooi. Die dan zo rondjes loopt in een rad. Een rat in een rad. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT 't Is allesbehalve een huisrat. 't Is een wilde vieze vuile rat. Zo een grote. *(wijst enorme grote)*

SASKIA Amai, dat is er een voor Pairi Daiza.

BENEDIKT Enfin zo. *(toont een stuk minder groot)*

SASKIA Da's al meer voor Planckendael.

BENEDIKT We kwamen gisteravond thuis en hier in onze voorhof, naast de haag van Hermine, de buurvrouw, zat ze, die rat. *(toont)* Zo'n kaliber... Een monster. En ze was heel vraatzuchtig. Ik zag dat direct. Aan haar bolle ogen...

SASKIA Ook scheel... maar van de honger.

BENEDIKT Ze ging mij naar de keel vliegen, ik zag het... ze was al smakkend haar lippen aan 't likken. Ik schreeuwde... (schreeuwt).

SASKIA (schrikt van de schreeuw, denkt dat de rat er is) Eeeik!!! (springt boven op een stoel)

BENEDIKT Allee, wat doet gij nu?

SASKIA (kijkt angstig rond) Waar?!

BENEDIKT Maar néé-e... ik ben gewoon aan het vertellen hoe dat ik schreeuwde.

SASKIA Ah... ah ja... ah ja natuurlijk... (komt van de stoel) Pas op, niet dat ik schrik heb van een rat, zenne. Zeker niet. Ik was gewoon verschoten van wat gij deed. Zie, Benedikt, daar kan ik toch zo van verschieten hé... van iemand zijn huil.

BENEDIKT Zijn uil?

SASKIA Awel ja, van een huil... of dat die nu van een uil is of niet... ik verschiet ervan.

BENEDIKT Dus gisteravond... Lars zag dat beest daar ook zitten en met een sprong wilde hij dat beest pakken.

SASKIA Goh zeg, wat een held.

BENEDIKT Hij ging het monster de nek omwringen.

SASKIA En heeft hij dat gedaan?

BENEDIKT 't Beest sprong weg en Lars zat met zijne kop vast in de haag. Ik heb hem er moeten uittrekken

SASKIA Aan de haag is toch niks?

BENEDIKT Ik heb aan zijne kop toch niks gemerkt van een kapotte haag. Gene buxus in zijn oren of neusgaten.

SASKIA Ik ben zo eens in een struik gestruikeld. Nooit meer goed gekomen. Die struik hé.

BENEDIKT En nu is hij al om rattenvergif. En dat terwijl hij anders op zaterdag zo graag uitslaapt.

SASKIA Dat is liefde! Rattenvergif. Als dàt geen liefde is! Dat is ware onvoorwaardelijke liefde... vergif in huis halen.

BENEDIKT Ge zegt daar zoal iets... een amoreus gebaar. Een idee voor Valentijn.

SASKIA Maar ge gaat dat vergif toch niet gebruiken voor die rat?

BENEDIKT Voor wat anders?

SASKIA Gaat ge dat beest dan vermoorden?

BENEDIKT Nee, we zullen er een huisje voor bouwen met een klein kacheltje voor in de winter.

SASKIA Ocharme dat beest, nog niet eens op een rustige vrijdagavond in de voorhof naast een haag mogen zitten.

BENEDIKT Ja, ik weet dat gij een dierenvriend zijt, maar ratten maken graag kleine ratjes die op hun beurt dan heel grote ratten worden en die beesten zitten dan op de duur overal en ze verspreiden nog ziektes ook. De pest bijvoorbeeld. Die is ooit door ratten verspreid geworden, wete gij dat? De pest!

SASKIA Serieus? Ik dacht dat dat door pestkoppen was.

Op dat moment komt buurvrouw Hermine via de tuindeur binnen. Een nogal forse vrouw.

HERMINE Joehoe! Ik stoor toch niet?

BENEDIKT Ah, dag Hermine.

SASKIA Gij zijt dus buurvrouw Hermine van de haag?

HERMINE Pardon?

SASKIA Uw haag hier vanvoor waar Lars met zijne kop ingezeten heeft.

BENEDIKT Jaja Saskia, laat maar.

HERMINE Heeft Lars met zijne kop in mijn haag gezeten?

SASKIA Dus als die aangetast is moet ge het deze keer niet op rupsen steken

BENEDIKT D'er is helemaal niks aan die haag. Lars heeft heel sierlijk, elegant en vooral voorzichtig en haagbesparend gedoken.

HERMINE Waar hebben jullie het eigenlijk over?

SASKIA Hij wilde een rat.... (toont overdreven grote rat) ... zo een grote... de nek omwringen maar hij had bijna zijn eigen nek omgewrongen.

BENEDIKT Hermine, komt ge mij een bezoekje brengen? Heel schoon van u, maar wij staan wel op het punt om te vertrekken, mijn vriendin en ik.

SASKIA Eens een sacoché gaan kopen. (gaat naar de nog steeds openstaande kast en haalt er een tweekant hadtassen uit)

HERMINE Ik spring maar efkes binnen, zenne... 't is om te vragen...

BENEDIKT Wat wilt ge deze keer komen lenen?

- HERMINE Ja... zie... sorry... maar mijne handmixer is kapot en ik maak soep.
- BENEDIKT De handmixer dus. (naar de keuken toe)
- HERMINE En mijn soep staat al te pruttelen, ik kan dus nu niet naar de winkel om een nieuwe te gaan kopen.
- BENEDIKT Ik snap het. (neemt uit kast in keuken de handmixer)
- HERMINE Als ik ermee gedaan heb breng ik hem direct terug.
- BENEDIKT Direct? Jaja, zoals mijn fruitpers, mijne broodrooster, mijn weegschaal en wat weet ik nog allemaal dat ge al een paar weken in uw bezit hebt.
- HERMINE Jamaar, ik ga daar werk van maken. Echt waar. Binnenkort kom ik de hele troep afzetten.
- BENEDIKT Ge zult een verhuishwagen nodig hebben.

Ondertussen heeft Saskia aan beide schouders een handtas hangen, ze paradeert er heupwiegend mee rond.

- SASKIA Benedikt, hebt ge er nog niet aan gedacht om uw collectie te tonen aan het grote publiek? Met de buurtkermis bijvoorbeeld, een sacochenstand in uw voorhof. Tussen de ratten... Verstade? Hé? Verstade?
- BENEDIKT De mensen moeten niet weten dat ik zoveel sacochen heb.
- HERMINE (ziet nu de inhoud van de kast, verbluft) Amai, zoveel sacochen dat gij hebt. (reactie van Benedikt, ogen ten hemel) 't Is goed dat ik dat weet. Dan kan ik er ook wel eens een komen lenen.
- BENEDIKT Mijn sacochen?! Nooit! (vlug naar de kast, slaat deur dicht) Allee, ik bedoel... ge kunt die niet lenen. Die zijn niet van mij alleen.
- SASKIA (verwonderd) Gebruikt Lars die dan ook?
- BENEDIKT (verzint vlug) Ik... euh... ik ben bij een club die zulke dingen verzamelt... euh... gelijk postzegels verzameld worden... een filatelie. Awel ik ben bij een sachocheerie. En de naam van de club is... euh... (bedenkt) ...Sachocheerie Handtas-telijkheid. (we zien aan haar mimiek dat ze zelf verschiet van haar vindingrijkheid, met big smile) Goed hé! (meer tot zichzelf) Hoe komt g'erop?
- SASKIA Handtas-telijkheid?
- BENEDIKT Ja, zo noemt de club... Handtas-telijkheid.
- SASKIA Hoe? En ik dacht.... Oh maar ik begrijp u wel... ge loopt niet te koop met uwe koop. Verstade? Hé? Verstade?
- BENEDIKT Jaja... ik koop ze omdat... ik ben binnen de club de verantwoordelijke voor de... de 'aanwerving' van nieuwe exemplaren. De nieuwelingen zeg

maar. *(neemt een handtas van Saskia over, maakt wrijvende beweging over de handtas)* En ik wrijf ze in. Ik betast ze.

SASKIA Verstade? Hé? Verstade? Handtas-telijk betasten...

HERMINE *(probeert het te begrijpen)* Een club? Handtastelijk betasten?

BENEDIKT *(streelt nu de handtas)* Ja... en ik kan er dan toch zo van genieten...

SASKIA *(houdt de andere handtas in hoogte, roept)* 't Is in de sacoche!!!

HERMINE *(kijkt hoogstverwonderd naar Saskia die met open armen blijft staan)* Ah ja?

BENEDIKT *(vlug)* Jaja, Saskia, 't is al goed. *(gaat handtas in de kast leggen, ook de handtas die Saskia nog in haar hand had)*

SASKIA *(schalks naar Benedikt kijkend)* 't Is in de sacoche!

BENEDIKT *(geprikeld)* Saskia, stop er maar mee.

SASKIA Dat is toch de oorzaak van uw sacochenfobie?!

BENEDIKT Ik ben gewoon lid van die club.

SASKIA Ja, tarara, maakt dat de ganzen wijs. We zijn al jaren vriendinnen en ik weet er het fijne van. Trouwens, ik was erbij.

BENEDIKT *(tot Hermine)* Voilà, nu kent ge het geheim van uw buurvrouw. Maar dat blijft onder ons. Lars mag dat niet te weten komen van die club. Nooit of nooit. Hij zou dat absoluut niet willen. Natuurlijk niet! Goh, 't zou er bovenarms opzitten! Dus, Hermine... alstublieft... dit zeker niet aan de grote klok hangen.

HERMINE Naar mijn klok moet ge niet zien. *(nieuwsgierig)* Maar wat ik graag zou willen weten...

BENEDIKT Hermine, moet gij niet dringend naar huis? Uw soep kan al overgeprutteld zijn.

HERMINE Ze staat op een laag vuurke.

BENEDIKT Ik moet mijn haar nog efkes borstelen, mijn jas aandoen en dan zijn we weg. Hermine, ga maar naar huis met de mixer! Gebruikt hem maar zolang ge wilt Oké? Salut Hermine! *(naar de deur van salonkamer toe, blijft er staan, kijkt naar Hermine of ze wel degelijk weggaat)*

HERMINE Euh... ja... mijn soep draait anders in de soep. *(gaat af tuindeur)*

BENEDIKT Goed zo. *(af deur kamer)*

Van zodra Benedikt de kamer uit is steekt Hermine haar hoofd weer binnen.

- HERMINE Maar wat is dat nu met al die sacochen? *(komt binnen)* Pas op, niet dat ik curieus ben.
- SASKIA Zij koopt iedere week een nieuwe sacоче. Ze kan het niet laten. Ze is er zot van. En 't is sterker dan haar zelf.
- HERMINE Is 't zo erg gesteld met haar?
- SASKIA Ze heeft de ziekte van Sacochius.
- HERMINE Oei. Is dat besmettelijk?
- SASKIA Voor sommigen wel. Dat is gelijk met virussen.
- HERMINE Vier russen?
- SASKIA Maar haar ziekte heeft een oorzaak. Lars die zei altijd: 't is in de sacоче. Ook vroeger op school. Ik kan het weten want wij zaten in dezelfde klas. Als hij zijn toets af had, riep hij: 't is in de sacоче. Aan het voetballen en een goal maken: 't is in de sacоче. Hij had eens een lief op school en hij riep toen hij ze aan zijn haak had geslagen: 't is in de sacоче. Verstade? Hé? Verstade?
- HERMINE Mijn ex die zei altijd tegen mij: gij zijt zo stom als 't achterste van een varken. Maar ik ben daarom geen varkens beginnen kweken.
- SASKIA Maar vooral op hun trouw heeft hij haar wat gelapt.
- HERMINE Maar gij! *(loert naar de deur, heel en al oor)* Allee vertel.
- SASKIA Op de trouw, voor het altaar... ze had juist haar jawoord gegeven, ze had haar ogen al gesloten en haar lippen getuit om zijn kus te krijgen. Maar meneer draaide zich om en riep tegen iedereen: 't is in de sacоче! Heel de kerk schoot in een lach. Weg alle romantiek.
- HERMINE Voor het altaar? Amai... da's er ook boenk op.
- SASKIA Benedikt heeft toen gezegd, tijdens hun huwelijksnacht: 'ah, gij hebt iets met sacochen, ik zal u eens leren van geregeld aan sacochen te denken. Ik koop iedere week een sacоче.' En ze zijn nu 68 weken getrouwd. *(wijst naar de kast)*
- HERMINE 68 begot.
- SASKIA En straks nummer 69.
- HERMINE Een chance dat hij niet altijd riep: 't is in kannen en kruiken.
- Benedikt op uit de kamer. Heeft een jasje aan.*
- BENEDIKT *(meteen argwanend kijkend naar Saskia)* Hermine, zijt gij hier nog altijd?
- HERMINE Ja... euh... maar ik... ik was nog iets vergeten te... zeggen...

- BENEDIKT Ja? Ik luister.
- HERMINE Euh... Awel... zie, nu ben ik het vergeten.
- BENEDIKT Een goed klapke gedaan met Saskia zeker?
- HERMINE Over die sacochenhistorie? Nee-e. Ik weet van niks. *(komt medelijdend bij Benedikt)* Ocharme schaap... en met uwen trouw... in de kerk... Wat een affront.
- BENEDIKT Zie maar dat ge dat niet voortvertelt.
- HERMINE Bijlange niet. Ge kent mij toch.
- BENEDIKT Juist daarom. En tegen Lars moogt ge er ook nooit over beginnen. En zeker niet over die club. Laat rust waar rust is.
- HERMINE Ge moogt op uw twee oren slapen. Allee dan, 'k ben ermee weg. *(toont de mixer)* Ik kan mixen... 't is in de sacoché. *(af tuindeur)*
- BENEDIKT *(kijkt Saskia scherp aan)* Merci hé
- SASKIA Ja zie, ik heb dat mens wat uitleg gegeven. Geef toe, zo een grote kast propvol sacochen... dan is het toch normaal zeker dat ge u daar vragen bij stelt.
- BENEDIKT Bon, we zijn dan weg zeker?
- SASKIA Wat ik mij nu afvraag, Benedikt... zijt gij van plan om dat nog lang vol te houden?
- BENEDIKT Om eerlijk te zijn, ik weet het niet. Hoe langer ik dat doe, hoe liever ik sacochen begin te zien. Ik vind het gewoonweg zalig om iedere week een ander exemplaar te kopen. Sommige vrouwen hebben dat met schoenen of met parfumflesjes...
- SASKIA Of met dildo's. Verstade? Hé? Verstade?
- BENEDIKT Awel, ik heb dat met sacochen.
- SASKIA Dat kost toch veel geld?
- BENEDIKT Ik koop niet de duurste merken. In geen geval.
- SASKIA En Lars? Reclameert hij daar niet op?
- BENEDIKT Hij kan er wel niet mee lachen, nee. Soms maakt hij achter mijn rug wel eens een beweging *(maakt beweging van nek omwringen)*, maar dan doe ik alsof ik het niet zie.
- SASKIA Maar dat kunt ge nu toch niet heel uw leven volhouden, zeg nu zelf.

BENEDIKT Natuurlijk niet. Zo een grote kast zullen we wel niet vinden. En nog iets: ik heb voor mezelf een systeem bepaald. Zodra hij zijn excuses aanbiedt voor zijn wangedrag op onze trouw en belooft dat hij dat niet meer zal zeggen op gênante momenten, stop ik met nieuwe sacochen te kopen.

Lars op via de tuin deur. Hij heeft een kartonnen doos bij zich en hij draagt plastic handschoenen.

SASKIA Ah hier zie, uw ventje. Dag Lars.

BENEDIKT Hebt ge uw gerief gevonden, schat?

LARS (zet de doos op de keukentafel) Ja, ik heb gifblokjes mee maar niet van in de winkel. Theo stond buiten op zijn oprit. Ik ben efkes gestopt.

BENEDIKT Theo die zo ziek is.

LARS (trekt zijn jas uit, hangt die over de rugleuning van een stoel) Ja, maar 't gaat de goeie kant op met hem. En 't kwam te pas dat ik rattenvergif ging kopen. Maar hij had nog een volle doos staan en hij heeft mij wat meegegeven. Ik kreeg zelfs deze handschoenen van hem. 'k Heb al enkele blokjes hier op 't paadje naast ons huis gelegd.

BENEDIKT Zet die doos met dat vergif maar goed weg. Daar vanboven in de linkerkast bij het ander gevaarlijk spul, de ontstopper enzo.

LARS Zeg schat, wilt ge nu wat weten... 'k ben er eigenlijk nog niet goed van.

SASKIA Toch weer niet moeten buxusduiken zeker? Verstade? Hé Verstade?

Lars kijkt verwonderd naar Saskia.

BENEDIKT (verduidelijkt) Ik heb haar verteld van die rat.

LARS Zo'n veertien dagen geleden heeft Karen mij opgebeld.

BENEDIKT Karen? Karen? (maar realiseert het zich) Karen!!! Toch niet...?!

LARS Mijn fameuze nicht, ja. Ik heb u dat nog niet verteld omdat ik weet dat gij haar liefst zo ver mogelijk uit de buurt wilt houden.

BENEDIKT Slons Karen en haar ambetante vieze vent... hoe heet hij ook weer?

LARS Luc... Niemand van de familie moet daar van hebben.

BENEDIKT Goh, dat is nu eens een ordinair koppel. Saskia, kent ge dat feuilleton "Schone Schijn"?

SASKIA En of. Ik lach mij daar altijd kreupel mee.

BENEDIKT Awel die twee die daar inkomen, die Daisy en die Onslow. Zo'n mensen zijn dat. Gemeen volk, onverzorgd tot en met en te lui om te werken.

- LARS Ze had mij gebeld omdat ze weer contact met mij wilt opnemen.
- BENEDIKT 't Is niet waar!
- LARS En daarstraks.... op mijne gsm... een bericht... Ze komt af.
- BENEDIKT Wablieft?! Komt ze naar hier?
- LARS Ze kan hier ieder moment zijn.
- SASKIA Allee vooruit, hoog bezoek. *(kijkt in de doos met het rattenvergif)* Een chance dat ge iets in huis hebt voor bij de koffie. Verstade? Hé? Verstade?
- LARS Ik dacht al dat we daar gingen vanaf zijn, 't is meer dan een jaar geleden dat we ze nog gezien hebben...
- BENEDIKT Van op onze trouw. Ze liepen er alle twee in een versleten joggingbroek bij. Ge moet maar durven.
- SASKIA Ja, nu dat ge 't zegt... ik heb die gezien op uw feest. Alletwee in een versleten joggingbroek. En 's morgens zaten ze zo in de kerk. En stinken dat die deden, die zaten niet ver van mij. Stinken! Ik ben dan op een andere plaats gaan zitten. En diene pipo stond dan nog recht om wreed boertig te staan lachen toen Lars riep.... 't Is in... *(maar houdt zich in)*
- BENEDIKT *(vlug)* Jaja, kom we zijn weg...
- SASKIA Verstade? Hé? Verstade?
- BENEDIKT Maar we moeten nu echt wel vertrekken, of er is geen plaats meer op ons terras. *(bij Lars, geeft hem een klapzoen)* Schat, sorry dat ik niet bij uw bezoek kan blijven.
- SASKIA We moeten gaan shoppen. Niks aan te doen, we moeten. De drang is er. We gaan om een nieuwe sa... *(maar beseft het)* ...euh.. sa... sardienendoosje. Verstade? Hé? Verstade?
- BENEDIKT Oh ja, schat... Zet de vaatwas aan. Ik ben dat gisteravond vergeten. Straks hebben we geen enkel bord meer om uit te eten.
- LARS Jamaar...
- SASKIA Hij zal dat wel doen, dat komt in de sa... *(houdt zich in, verbetert)* ...sa... samenleving wel eens meer voor.
- BENEDIKT Courage hé schat. Courage.
- Benedikt en Saskia gaan allebei weg via de voordeur.*
- LARS Verdomme, verdomme, verdomme... Die Karen... stelt u voor. Die is echt niet te doen. Bon, eerst die doos wegzetten. Daar vanboven,

deurtje links... het trapladdertje. *(gaat aan de tuindeur kijken)* Tiens, waar staat ons laddertje nu? *(komt weer binnen, kijkt nadenkend rond)*

Hermine komt op via de tuindeur.

- HERMINE Ah, Lars. Hoe is 't met uwe kop? Met mijn haag gaat het goed.
- LARS Hermine, gij weet toch toevallig niet waar ons trapladdertje staat? Dat staat normaal altijd hier vanachter onder het afdak.
- HERMINE Ja, dat staat nu bij mij. In mijn slaapkamer. Ik ben dat komen lenen. Dat was geen probleem volgens Benedikt, jullie gebruiken dat toch bijna nooit.
- LARS Ik heb dat nu wel nodig hé zeg.
- HERMINE Kan het niet van op een stoel en u rekken?
- LARS Zal wel niet anders kunnen. *(neemt een stoel, zet die aan de kast)*
- HERMINE Uw vrouw is al weg, zie ik.
- LARS 't Is zaterdag. Gaan shoppen dus. Zoals iedere week. En zo om de maand gaat haar vriendin Saskia mee. En dan is het voor een hele dag met 's middags een restaurantje.
- HERMINE *(geheimzinnig)* Jaja... jaja... shoppen hé.
- LARS Hoe jaja?
- HERMINE Jaja... ik weet ervan.
- LARS Wàt weet ge? Zeg maar... De manier waarop ge dat zegt. Is er iets?
- HERMINE Ik mag het niet zeggen, want ge zou het gegarandeerd niet graag hebben dat ze zoiets doet. 't Zou er zelfs bovenarms opzitten, zegt ze.
- LARS Hermine, als ge A zegt, moet ge ook B zeggen. Wàt zou ik nu niet willen wat zij graag doet?
- HERMINE Ge zijt best dat ge uw ogen goed open houdt. Ik geef u een goeie raad.
- LARS Hermine, alstublieft hé!
- HERMINE Allee, ik zal het u maar zeggen, want ik wil niet dat mijn beste buurman er zou onder lijden.
- LARS Onder wat? Zeg het.
- HERMINE Uw vrouw is iedere week handtastelijk en ze geniet ervan.
- LARS Hoe bedoelt ge?
- HERMINE Ze heeft het daarjuist zelf verteld... ze zit in een club.

- LARS Een club?!!
- HERMINE En daar is ze handtastelijk en ze kan er toch zo van genieten.
- LARS *(weet niet wat hij hoort)* Handtastelijk in een club?
- HERMINE Met vier russen.
- LARS Russen?
- HERMINE En zij zorgt voor de nieuwe aanwinsten. De nieuwelingen. En ze wrijft ze in. Ze betast ze. Dat heeft ze zelf gezegd.
- LARS Ik geloof u niet!
- HERMINE Ik mag hier dood vallen als 't niet waar is. Maar niet nu want ik ga wel eerst mijn soep drinken.
- LARS Dat zijt gij hier nu toch uit uw duim aan 't zuigen hé Hermine! Allee komaan!
- HERMINE Ziede gij mij aan mijnen duim bezig? Maar waarvoor ik eigenlijk kwam: mijne pollepel is kapot. Ja, ik had die gebruikt om mijn afvoerputje uit te scheppen, 't zat verstopt. En hij is toch wel afgebroken zeker. 'k Heb-ik teveel macht als ik schep. Mag ik die van u eens lenen? 'k Moet mijn soep uitscheppen.
- LARS *(voor zich uit starend)* Ah zo, mijn vrouw schept haar soep uit in een club.
- HERMINE Merci hé. Ik weet hem liggen. *(gaat in de keuken, opent een lade en haalt er een pollepel uit)* Ik zal hem direct terug brengen als ik ermee gedaan heb. *(af tuindeur – de deur blijft open staan)*
- LARS *(schudt zijn hoofd, moet bekomen)* Krijg zoiets te horen over uw vrouw! Bon, die doos... ginder vanboven...
- Lars neemt de kartonnen doos en wil op de stoel gaan staan. Wanneer hij met zijn ene voet erop staat en de andere er wil bij plaatsen zakt de zitting erdoor. Lars stuikt door de stoel.
- LARS Ah neen hé! Verdomme! *(stapt uit de stoel, zet woedend de kapotte stoel aan de kant)* Dat er ook nog bij! In ieder geval moet die doos weg. Vanonder dan. Maar die doos is te groot. *(neemt in onderste kast een tupperwaredoosje)* Waar Tupperware niet allemaal goed voor is.
- Lars trekt de plastic handschoenen weer aan, stopt de blokjes rattenvergif in een klein doosje en zet het doosje onderaan de kast. De kartonnen doos zet hij op het aanrecht. Hij trekt zijn handschoenen uit.
- LARS Mijn vrouw naar een club.... *(kan het niet geloven, schudt zijn hoofd eens, bedenkt dan)* Iedere zaterdag is ze weg. Ze komt dan wel altijd thuis met een sacoché... maar misschien...vaste afspraak? En die sacoché is de

dekmantel... Een deksacoche. Bedriegt ze mij? (onthutst) Toch niet met een rus?!

Lars gaat uitgeteld op stoel zitten, maar het is de stoel waar de zitting uit is. Hij zakt er door.

LARS Verdomme!!!

Op dat ogenblik gaat de bel. Lars probeert uit de stoel te komen, dat lukt hem niet. Hij zit met zijn achterwerk gekneld in de stoel. Met de stoel rond zijn achterwerk gekneld loopt hij de kamer rond.

De bel gaat nogmaals.

Black out

TAFEREEL 2

Volgt op het voorgaande.

Wanneer het licht aangaat zien we Lars net uit de zitting van de stoel geraken. Het is duidelijk dat hij hierbij zijn zitvlak en billen heeft bezeerd. De tuindeur staat nog open.

LARS Allee vooruit, 't kan niet meer op. Met mijne kop in een haag en met mijn gat in een gat... op nog geen 24 uur tijd. (De bel gaat nogmaals.) (geërgerd) Ja, ik kom. (zet de stoel, zonder de zitting uiteraard, aan de tafel) Dat zal de slonzige nicht zijn. 'k Zal ze rap buitenwerken. Daarbij, ik moet straks weg. (wat mankend en terwijl zijn bezeerde billen wrijvend gaat hij de deur openen)

Karen komt binnen. Maar ze ziet er allesbehalve slonzig uit. Ze is zeer kleurrijk gekleed, doch zeer overdreven. Pompeus, exuberant. Maar vooral een foute outfit. Minirok, bloes, bontjasje, netkousen, blinkende versierde schoenen, hoge hakken. Ze lijkt wel een vamp. Ze draagt ook een opvallende handtas met glinsterende parels op geborduurd.

KAREN Hoi, kozzeken. (stapt overdreven gracieus de kamer rond)

Lars kan geen woord zeggen. Met zijn beide handen op zijn pijnlijke billen staart hij haar met grote ogen en wijd open mond aan.

KAREN (keert zich om naar hem) Awel? Zegt gij niks?

LARS Euh... maar... dat... a...a... a... amai... (schudt eens met zijn hoofd, doet als een zombie de deur dicht, blijft er staan en staart haar vol ongeloof aan, nog steeds met open mond)

Hij blijft als aan de grond genageld staan. Karen loopt heupwiegend rond, eerder uitdagend.

KAREN Uwe mond mag dicht, zenne. De meesjes gaan er zich anders in nestelen als ge zo nog lang blijft staan

LARS Karen?

KAREN Precies van 't Lam Gods geslagen.

LARS Nee... van u.

KAREN Lang geleden hé, kozzeken.

LARS Karen begot... maar gij zijt veranderd!

KAREN In welke zin?

LARS In... euh... (maakt beweging, heel haar outfit doelende) ... ge hebt een ander rokske aan... een mini... en... een ander.... Allee, helemaal anders als anders... ik bedoel... (herstelt zich wat) Uw joggingbroek was zeker

versleten? Ja, ge kunt die niet ééuwig blijven dragen hé. Ook niet op trouwfeesten.

KAREN Het lot kan een vreemde wending geven aan uw leven. Zeg dat ik het u gezegd heb.

LARS (nog niet bekomen) Een wenteling.... ja... en... en... ge hebt nieuwe schoenen ook aan.

KAREN (wrijft met haar hand over haar opvallend omvangrijke halsketting, om er de aandacht naar te trekken) En mijn hals was ook altijd zo bloot.

LARS Amai, chique dinges.

KAREN (wrijft nu over haar armbanden) Soms heb ik wel eens last aan mijn polsen. (laat haar armbanden bewonderen)

LARS Reumatiek?

KAREN Ja... misschien... (komt wat dicht bij hem, draait aan haar polsen en laat daarbij de armbanden bewonderen) En ook van ermee te bewegen... zo... (maakt beweging 'drinken') ... iedere dag enkele glaasjes champagne.

LARS Allee gij.

KAREN Mijn leven is totaal omgeslagen.

LARS En gij volledig getransformeerd zo te zien. En zo brengt gij mij een bezoekje. Maar met uw spannend mini-jupeke, is dat niet moeilijk op uw brommer?

KAREN Brommer? Pfff! Ik ben met de auto, ventje. Een knalgele Ferrari 458.

LARS (overdonderd met open mond) Nee!

KAREN Mond dicht. (Lars doet onmiddellijk zijn mond dicht) 562 pk. 9.000 toeren per minuut. Gaat in 3,4 seconden van nul naar honderd kilometer. Altijd plezant als ge staat te wachten tot het groen licht wordt. Ge kunt rustig uw neus snuiten voor ge vertrekt en toch nog als eerste aan de volgende hoek zijn.

LARS (voelt nu dat ze echt aan het bluffen is) Amai, wat een machien.

KAREN En het interessantste aan dat machien is dat ge er ook 30 per uur kunt mee rijden in een schoolstraat.

LARS Wat ze toch allemaal niet uitvinden vandaag de dag.

KAREN Ja, ik geef toe... heel de situatie overweldigt mij. Ik heb er moeten mee leren leven. Maar ik ben het gewoon nu. En ik heb het gevoel dat er mij niks meer kan gebeuren. (gaat zitten, maar op de stoel zonder de zitting, ze valt er door, schrikt, roept luid) Eééékkk!!!

LARS Nee, er kan u niks gebeuren.

Het is een komisch zicht, Karen met minirok aan, in netkousen, die door de stoel zit, haar benen omhoog.

KAREN (probeert er uit te geraken, gillend) Help!!! Ik zit vast!

LARS Waarom ging jij nu op die kapotte stoel zitten?

KAREN Maar help me hier dan toch uit! Trekken, trekken!

LARS Ja... euh... (probeert haar uit de stoel te trekken) ...maar ge moet wat meehelpen.

KAREN Ik zal blazen. (begint met korte stoten te blazen) Gij trekken. (blaast weer met korte stoten)

LARS Blazen en trekken, 't is hier precies een bevalling. En ik ben de vroedvrouw.

KAREN (schuift wat uit de stoel) Ja, 't komt.

LARS Ik zie 't hoofdje al.

KAREN Ge kunt er nog mee lachen jij.

LARS (krijgt haar uit de stoel) Voilà. (schalks) 't Is een vrouwtje.

KAREN (schikt haar minirok) Dat was geen zicht zeker, zo met mijn pikkelen omhoog?

LARS Met een joggingbroek zou 't minder gênant geweest zijn.

KAREN Ge moet nieuwe meubels kopen.

LARS Als wij eens veel geld hebben. (gaat de stoel nu aan de kant zetten) En wat dat betreft... hoe komt het dat jij er zo bijloopt? En met een Ferrari?

KAREN (vervolledigt) Ferrari 458. Knalgeel. Is uw vrouw niet thuis?

LARS Ze is gaan winkelen met een vriendin. Ze is de hele dag weg.

KAREN Och, eigenlijk maar goed ook. Ik lig bij haar niet in de bovenste schuif. Ik weet wel dat ze mij niet kan uitstaan.

LARS Bwah... Zeg maar, wat ik wil weten... hebt gij soms de lotto gewonnen?

KAREN Goed geraden.

LARS Echt?!

KAREN De Euromillions.

LARS Dat meent ge niet.

- KAREN En toch is 't zo. Zie mij hier staan, en kijk naar buiten naar de Ferrari 458. Knalgeel.
- LARS En uwe man... euh... Luc, is het zeker hé? Dan is hij ook... getransformeerd?
- KAREN Nog meer dan ik.
- LARS Nóg meer!
- KAREN 't Is daarom dat ik naar hier gekomen ben. Hebt ge hier soms ook een stoel mèt een zitting?
- LARS Jaja, toevallig wel. *(schuift een stoel wat naar voor)*
- KAREN *(bekijkt de stoel)* Amai, zelfs met een rugleuning.
- LARS Ja, we hebben op gene euro gekeken bij de aanschaf van ons meubilair.
- KAREN Wat ons nieuw leven betreft... 't Is allemaal begonnen met onze goudvis die gestorven is.
- LARS Wat heeft uwe dooie goudvis nu met de Euromillions te maken?
- KAREN Laat mij uitspreken, kozzen. Onze goudvis was gestorven en daarmee stond zijn glazen bokaal leeg. Luc had hem uitgekuist en om de binnenkant te laten uitdruppen had hij die bokaal omgekeerd in de pompbak gezet. En daar ligt de kiem van onze metamorfose.
- LARS Onder die omgekeerde bokaal in de pompbak?
- KAREN Die omgekeerde bokaal bracht Luc op het idee om met een nieuwe hobby te beginnen.
- LARS Omgekeerde goudvissen kweken?
- KAREN Hij zag daarin een kristallen bol.
- LARS Ja, met een beetje verbeelding moet dat lukken.
- KAREN Hij is altijd al gefascineerd geweest door het paranormale en hij begon zich toe te leggen op het voorspellen van de toekomst.
- LARS En kan hij dat, de toekomst voorspellen?
- KAREN In het begin niet. Hij zat er altijd ver naast. Maar op een dag kreeg hij 'De Grote Arcana'
- LARS De Grote Arcana? Nog nooit van gehoord
- KAREN Dat is de verzamelnaam voor 22 kaarten van het tarotspel.
- LARS Tarot. Ja, dat zegt me wel iets.

- KAREN Hij heeft dat bestudeerd en veel geoefend en blijven oefenen en hij probeerde het op mij uit.
- LARS En 't is gelukt.
- KAREN Niet direct. De derde keer wel. Ik trok Fortuna. De kaart met het rad van fortuin. Ik ben naar de gazettenwinkel gestapt en heb daar een formulier van Euromillions ingevuld.
- LARS En 't was bingo. Allee proficiat. Ik gun het jullie.
- KAREN Merci.
- LARS Dus Luc... die kan...
- KAREN De toekomst voorspellen, ja.
- LARS Interessant.
- KAREN Moet hij het bij u ook eens doen?
- LARS Welja, waarom niet. Is hij niet meegekomen?
- KAREN Hij zit te wachten. In de Ferrari 458. Knalgeel.
- LARS Waarom komt hij dan niet binnen?
- KAREN Omdat ik u eerst wou voorbereiden op het feit dat wij niet meer dezelfde zijn als vroeger.
- LARS Ja... dat was wel efkes verschieten.
- KAREN Ik bel hem op. *(neemt haar smartphone, toont hem)* Mijne nieuwe smartphone. Daar kunt ge nu eens alles mee doen.
- LARS Telefoneren ook?
- KAREN Zelfs dat. *(met toestel aan haar oor)* Hallo, schat... kom maar af. Ja, hij is voorbereid. Oké, goed.
- LARS Amai Karen, ge maakt me wel nieuwsgierig.
- KAREN Wacht maar af.

Karen gaat naar de deur en opent ze.

- LARS Ik zal die stoel maar wegzetten of 't wordt hier weer een verloskamer. *(neemt de stoel en gaat die in de andere kamer zetten, komt onmiddellijk terug)* Zo, geen gevaar meer voor mensen die geen ogen in hun kop hebben.

Luc komt binnen. Hij is gekleed als vrouw. Ziet er ook uit als een echte vamp. Minirok met netkousen. Met overdreven make-up, ogen, lippen. Een damespruik. Hij draagt ook vrouwenschoenen met hoge hakken maar hij stapt er moeilijk mee. Ook hij heeft een opvallende glinsterende handtas.

- LARS (als aan de grond genageld, grote ogen, mond open) Wat smijten ze hier nu binnen?!
- LUC (wel met zijn gewone mannenstem) Dag, Lars. (paradeert de kamer in)
Maar Lars staat perplex, kan geen woord uitbrengen.
- KAREN Mond dicht. (doet de deur dicht)
- LARS Euh... Luc... wa... wat betekent dat?
- LUC Dat zit al lang in mij.
- LARS Zijde gij... vrouw geworden?
- LUC Ik heb al langer de drang om mij als vrouw te kleden.
- KAREN Hij heeft dat altijd voor zich gehouden. Maar ik kreeg meer en meer in de gaten dat er iets scheelde met hem.
- LUC In het begin kleepte ik mij als vrouw als Karen weg was.
- KAREN Maar ik heb hem eens betrappt en toen heeft hij het opgebiecht.
- LUC En als ik zo gekleed loop ben ik niet Luc maar Lucienne.
- LARS Lucienne!? Karen... en gij zijt daarmee akkoord?
- KAREN Ik laat hem doen. En zeker nu. Dankzij hem zijn we nu schatrijk. Dus, het minste dat ik daar tegenover kan stellen is hem zijn plezier te gunnen.
- LARS Ja, ik heb altijd gehoord dat schatrijke mensen rare gewoonten en verlangens hebben.
- LUC Ik liep totnutoe alleen thuis zo rond. In het verborgene.
- KAREN Maar hij wil daar nu stilletjesaan toch mee naar buiten komen. De maatschappij is er klaar voor.
- LUC Om te beginnen naar de familie toe.
- KAREN En gij zijt de eerste waar we langskomen.
- LUC Wat vindt ge ervan? (paradeert nog eens door de kamer)
- KAREN Pas op, hij gaat hem wel niet laten ombouwen zenne, hij wordt niet echt een vrouw, anders ben ik mijne vent kwijt.
- LARS Met alles erop en eraan. Ja, dat zou een gemis zijn.
- KAREN Hij mag zijn travestietenhobby uitoefenen, maar alleen thuis en nu ook bij familie. Hij loopt zo nog niet over straat.

- LARS Puur als hobby. Nog altijd amateur dus... nog geen prof.
- LUC *(komt aan zijn boezem)* Met een gepaste beha en zo.
- LARS Juist... ja, ik zie het... ge hebt twee traves-tièten.
- KAREN En hij mag er ook niet ordinair bijlopen. 't Moet klasse zijn.
- LARS Geen joggingbroek.
- KAREN Voilà, nu weet ge het: hij is regelmatig Lucienne.
- LUC Of Lucy. Madame Lucy.
- LARS Dat ook nog. Wat is 't verschil?
- KAREN Als hij de toekomst voorspelt met zijn tarotkaarten, dan draagt hij zigeunerinkledij. Dat past beter bij het imago van paranormale mensen. En de klanten ontvangt hij onder de naam 'Madame Lucy'. Dat klinkt veel mysterieuzer.
- LARS Oh, ge hebt al klanten ook?
- LUC Enkele goeie kennissen. Eigenlijk nog proefkonijnen.
- LARS En zijn ze tevreden, uw klanten? Ook het groot lot gewonnen?
- LUC Het hangt ervan af welke kaart ge trekt. Het is niet altijd het rad van fortuin.
- KAREN Luister, ik heb een idee... Luc, we gaan naar huis met Lars. Daar kunt ge zijn toekomst voorspellen. Het interesseert hem.
- LUC Oké, dat kan. Geen probleem. Dan doe ik thuis mijn andere kleren aan, die van Madame Lucy.
- LARS Jamaar, ik weet toch niet... daarbij, ik moet straks weg. Ik heb een afspraak met... euh... met iemand waarmee ik afgesproken heb.
- KAREN Speelt gij op de lotto?
- LARS Neen.
- KAREN Awel, misschien is het dan nu 't moment. Als ge de goei kaart trekt, vult ge direct een formulier in.
- LARS Akkoord... maar...
- KAREN En uw vrouw is toch de hele dag weg. Zij moet hier niks van weten, want 't komt van ons. Dus, ze zal er haar neus voor ophalen. Ge komt nu met ons mee en ge zijt terug tegen dat zij thuiskomt. Ge zegt er niks van tegen haar. Wat niet weet, wat niet deert.
- LARS Dat is wel waar, Benedikt moet dat niet weten. Dat is 't veiligste.

- KAREN En als ge 't groot lot gewonnen hebt, kunt ge haar verrassen en het haar nog vertellen.
- LARS Zeg maar, als ik daar goed over nadenk... mijn toekomst? Wíl ik die eigenlijk wel kennen?
- LUC Natuurlijk wèl. Iedereen wilt toch weten of en wanneer er u iets formidabels te wachten staat.
- LARS En wat als het nièt iets formidabels is, maar onheil dat op komst is?
- LUC *(steekt beide armen naar Lars toe)* Ik voel nu al... dat...
- LARS *(schrikt)* Zijt ge al bezig?
- LUC *(met handen rond het gezicht van Lars)* Ik voel aan uw aura... dat ge een goei kaart gaat trekken.
- KAREN Ziedet wel... ge zijt voor 't geluk geboren.
- LARS Onderzoek mijn aura maar eerst eens grondig vòòr ik meega.
- LUC Met alle plezier. Ga zitten. *(Lars gaat zitten. Luc neemt andere stoel en plaatst die dicht naast hem.)* Als ik heel dicht bij u zit, kom ikzelf in uw aura terecht. Mijn aura smelt dan samen met de uwe.
- KAREN *(staat er glunderend bij)* Mijne pastiche kent er toch nogal wat van hé.
- LARS Maar Luc...
- LUC Ssst... vanaf nu is het geen Luc maar Madame Lucy.
- LARS Maar ge hebt uw zigeunerklere niet aan.
- KAREN *(fier)* Die kleren doen er niet toe. 't Is de kracht van zijn paranormale gave en zijn uitzonderlijk bovenmenselijk talent die het hem doet.
- LUC Oké... dus eerst het vooronderzoek.
- KAREN *(gewichtig)* Dat is de 'preoperatieve operatie'
- Op dat ogenblik komt Hermine binnen door de nog openstaande tuindeur. De anderen zien haar niet, ze staan/zitten met hun rug naar haar gekeerd. Hermine wilde iets zeggen, maar houdt zich op slag in wanneer ze het drietal bezig ziet. Ze kijkt hoogstverwonderd maar vooral zeer nieuwsgierig toe. Ze trekt zich achteruit in het deurgat en luistert het gesprek af. Steeds meer verbouwereerd.*
- LARS Dus... mijn....euh....
- KAREN Aura... heel belangrijk.
- LUC *(nu heel dicht over Lars)* Naar elkaar toe komen is noodzakelijk. De kleuren moeten ineenvloeien.

- LARS Ge gaat toch niet boven op mij kruipen?
- LUC Rustig blijven. We moeten in elkaar verstrengeld geraken... aura in aura... pas dan kan ik het voelen. (gebruikt zijn handen om zijn aura te 'betasten'. Voor Hermine komt dit over alsof die vamp hem aan het verleiden is Ze moet zich geschrokken vasthouden aan het deurkozijn) Dat ziet er goed uit.
- LARS Ah ja?
- LUC (met zachte stem, overdrijft in zijn bewegingen met zijn handen die rond het lichaam van Lars gaan) Er is warmte.
- LARS (trekt zich wat achteruit op de stoel) Ja... ik begin toch te zweten.
- LUC En de temperatuur stijgt nog.
- LARS Wat denkt ge... Madame Lucy?
- LUC Ge wordt heet.
- KAREN Dat is een goed teken. Ik werd toen ook heet. En 't was geen vapeurke.
We zien aan de reactie van Hermine dat ze heel erg schrikt.
- LUC Ik voel... ik voel...
- LARS (niet op zijn gemak) Wat voelt ge?
- LUC Het kookpunt nadert.
- KAREN Dat is de piek... Ge komt aan de piek! En dan is het tijd om... (klopt op de schouder van Luc) Madame Lucy... de rest kunnen we hier niet doen.
- LUC (tot Karen) Nee... (tot Lars) Ge zijt er klaar voor, lieverd.
- LARS Voor wat?
- LUC Om tot de actie over te gaan.
- KAREN Dat wilt zeggen dat ge nu de kaart moet trekken.
- LUC (staat op) Maar dat kan hier niet. Ik heb de Grote Arcana niet bij mij.
- LARS Euh... Arcana... Jaja, ik snap het... Madame Lucy en Arcana...
- KAREN Die twee zullen het doen. Maar niet hier. Deze ruimte is hier niet geschikt daarvoor. Bij ons is er een speciale kamer ingericht. Verduisterd... met fluwelen gordijnen... met gekleurd gedempt licht. Met brandende kaarsen en geurstokjes en zo...
- LARS Daar ga ik nog meer zweten.

- KAREN Dat geeft niet, we hebben ook een zwembad. En als ge het te koud hebt is er de sauna. Wij hebben alles om het de klanten zo aangenaam mogelijk te maken.
- LUC Ge zijt er klaar voor, geloof mij. En ik ben er zeker van... ge gaat de goei trekken. Het geluk lacht u toe... ik voel het.
- KAREN En hij zal dat niet zeggen als het niet waar is.
- LARS *(staat recht)* Bon... als ge zo zeker zijt van uw stuk... dan... welja... ge weet nooit. 't Mag wel niet te lang duren... mijn afspraak...
- KAREN We kunnen niet samen rijden, in mijne knalgele Ferrari 458 is maar plaats voor twee personen.
- LARS Ik zal achter jullie rijden.
- KAREN Mijne knalgele Ferrari 458 gaat ge wel niet kunnen volgen, zenne manneke.
- LARS Wel als ge in een schoolstraat rijdt.
- LUC Ik rijd met u mee, want ge kent ons nieuw adres niet.
- KAREN *(fier)* Ja, we resideren nu in een exclusieve magnifieke villa. Prachtig gelegen, enorm grote tuin... afgelegen, dus rustig... met hoge struiken rond voor onze privacy.
- LUC En terwijl ik met u meerijd, kan ik uw aura verder betasten.
- LARS Ik ben eens curieus. Ik kijk er naar uit, Madame Lucy.
- Achteraan kan Hermine zich niet meer houden en ze slaat een kleine kreet. Ze slaat onmiddellijk haar hand voor haar mond.
Ze kijken om en zien Hermine in de deuropening staan.*
- LARS *(schrikt)* Hermine?
- HERMINE *(over haar toeren van wat zij heeft gehoord en gezien)* Euh... La... la...
- LARS *(er niet gerust in)* Staat gij daar al lang?
- HERMINE *(komt binnen)* Nee euh... euh... La... La...
- KAREN Is die bij een zangkoor?
- HERMINE *(geraakt stilaan uit haar verwardheid)* Lars... euh... ik kom just... euh... binnen... ik heb niks gehoord... niks gezien... Is er iets misschien?
- LARS Voor wat is't?
- KAREN We staan juist op het punt om te vertrekken.
- LUC Ja, nu hij klaar is moet hij behandeld worden.

HERMINE *(schrikt)* Behan... ?! Euh... mag ik een soeptas lenen? Ik heb er geen. Ze is in gruzelementen vaneen gevallen. En soep eten uit een bord doe ik niet. Als kind dook ik met mijn gezicht eens in een diep bord vol soep toen ik in slaap was gevallen boven mijn eten.

LARS Ge zijt altijd beter af als ge in slaap valt tussen de soep en de patatten.

HERMINE 't Was tomatensoep. Heel mijn gezicht zo rood als... als... een tomaat.

LARS *(zucht)* Een soeptas dus. *(gaat naar de keuken en neemt een soeptas uit een kast)*

HERMINE *(bekijkt de twee dames)* Goeiendag zenne... euh... goeiendag.

LUC *(met wapperende vingers)* Toedeloe...

HERMINE *(bevangen)* Toe.... vansgelijken.

LARS *(komt met de soeptas bij Hermine)* Hier. En kom eens. *(geeft haar de soeptas, neemt haar bij de arm en brengt haar terzijde)*

HERMINE *(meteen ongemakkelijk)* Lars... wat doet ge? Gaat ge mij...? *(bekijkt argwanend zijn hand die om haar arm knelt)*

LARS Luister, Hermine, ik moet efkes weg met die twee daar. Maar ik zou willen dat ge dat niet tegen Benedikt zegt.

HERMINE Neeneen...

LARS Ze is voor de rest van de dag naar de stad maar ik zal terug zijn voordat zij thuis is. Dus ze zal niet weten dat ik weggeweest ben. En ze mag dat niet te weten komen ook.

HERMINE *(ongemakkelijk)* Doe maar wat ge niet laten kunt. Ik bemoei mij met niks. Ieder zijn huishouden.

LARS Voilà, zo wil ik het horen.

KAREN Schat, wij zijn al buiten. We wachten. Oei, mijn sacoche. *(neemt haar handtas van tafel)*

LUC *(wulps, heeft er nu plezier in)* Holala... en mijn sacoche ook. *(neemt zijn handtas)*

Luc en Karen gaan heupwiegend, samen naast elkaar, zwierend met hun handtas, naar de voordeur. Hermine kijkt hen na met grote verbaasde ogen.

HERMINE Amai...

Luc en Karen stappen buiten.

LARS *(leidt Hermine met zachte dwang naar de tuindeur)* Dus niks zeggen tegen mijn vrouw. Goed verstaan? Dit blijft onder ons. Ge hebt zwijgplicht. Mond dicht.

HERMINE Jaja...

LARS Laat rust waar rust is.

HERMINE *(geschokt)* Dat... dat heb ik vandaag nog gehoord.

LARS Dag Hermine. *(duwt haar via de tuindeur naar buiten, doet de deur op slot)*

Lars blaast even. Schept moed, neemt zijn jas van de stoel en trekt ze aan. Af via de voordeur.

Black out

TAFEREEL 3

Even later.

Benedikt komt binnen via de voordeur, gevolgd door Saskia. Ze hebben blijkbaar niets gekocht. Vooral Saskia loopt er opgewonden bij.

SASKIA Benedikt, sorry hé zeg...

BENEDIKT Nu hebt ge wel al duizend keren sorry gezegd. Stop daar nu toch eens mee! (doet de deur dicht)

SASKIA Jamaar ja... allee zeg... heel uw dag naar de vaantjes. Door mij. Want ik heb echt geen goesting om daar in 't stad nog rond te lopen. Sorry hé.

BENEDIKT Gij kunt daar toch niet aan doen! Wete wat? We gaan wij hier thuis dan maar iets drinken.

Tijdens volgende replieken neemt Benedikt een fles witte wijn uit de koelkast, neemt twee wijnglazen uit de kast. Zet alles op tafel en begint in te schenken.

SASKIA Mijn hart klopt nogal, zenne.

BENEDIKT Een chance.

SASKIA Jamaar, tegen 200 per minuut en tot in mijn keel. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Tiens... Lars is niet thuis. En nu ge het zegt, onze auto staat ook niet voor de deur.

SASKIA Mijn ex! Dat we die smeerlap nu juist tegen het lijf moeten lopen! Ik ben er echt niet goed van.

BENEDIKT Correctie... Niet tegen 't lijf gelopen, hij is naar ons toe gekomen. Hij had ons zien zitten op dat terras.

SASKIA Ik ging juist van mijn glas wijn drinken... En ineens... Nico voor mijn neus! Woem!!! Was ik niet zo verschoten, ik had mijn glas in zijn smoel gekieperd.

BENEDIKT Ik vond anders wel dat hij nog redelijk vriendelijk was.

SASKIA Vriendelijk?! Nog altijd dezelfde rotzak. En ik die dacht dat ik voorgoed van hem af was.

BENEDIKT Hij is weer hier komen wonen. Ge hebt het hem toch horen zeggen.

SASKIA Puur om mij te koeioneren.

- BENEDIKT Ja... de Nico... Ik heb hem anders altijd heel attent gevonden. Zo ziet ge maar hoe ge u in iemand kunt vergissen.
- SASKIA Attent... In 't begin, ja. Tot hij mij begon te bedriegen. Op de duur was hij nooit meer thuis. Altijd overwerken zagezegd. En ik, de onnozele triene, ik geloofde zijn uitvluchten altijd.
- BENEDIKT Hij zegt dat hij weer alleen is.
- SASKIA Ja, 't is ook al gedaan met die lellebel. En natuurlijk zegt hij nu dat hij mij terug wil, hij heeft 's nachts koude voeten, om van de rest nog te zwijgen.
- BENEDIKT Ocharme, met tranen in zijn ogen zei hij dat hij met een schone lei wilt herbeginnen.
- SASKIA Stelt u voor!
- BENEDIKT Tot ge hem lik op stuk gaf en hij voelde dat zijne mayonaise niet pakte.
- SASKIA Ik heb het hem toch eens goed gezegd. Echt, ik dacht waarlijk dat ik ging ontploffen.
- BENEDIKT We hadden daar nogal beziens met die ambras.
- SASKIA Sorry hé... nu hebben we geen enkele winkel gedaan.
- BENEDIKT Trek het u niet aan, schattie. Er zijn ergere dingen in het leven.
- SASKIA En geen sacoche soixante neuf. *(gaat zitten aan tafel)*
- BENEDIKT Volgende week dan. Hier zie, dat zal ons goed doen. Schol! *(gaat zitten)*
- SASKIA Santé!

Ze drinken. Op dat moment wordt er op de tuindeur geklopt. Saskia en Benedikt schrikken.

- SASKIA Daar is iemand. Nico zal ons toch niet achtervolgd hebben?
- BENEDIKT Hij weet mij anders wel wonen. En wij waren samen.
- SASKIA *(schrikt)* Hij zal mijn auto hier voor de deur zien staan.
- HERMINE *(off – aan de tuindeur)* 't Ben ik het! *(ze klopt weer)*
- SASKIA 't Is Hermine.
- BENEDIKT *(staat op, naar de tuindeur)* De tuindeur is vast. Dus Lars is een boodschap gaan doen. Of hij is er gauw vanonder gemuisd om zijn nicht niet te moeten ontvangen in zijn eentje.

Benedikt opent de tuindeur. Hermine komt binnen. Ze is heel erg aangeslagen.

HERMINE *(is duidelijk overstuur)* Mag ik gaan zitten? Ik moet zitten. *(naar een stoel)*
Zit hier iemand? *(gaat zitten)* Voilà, ik zit. En laat me nu maar zitten.

BENEDIKT Hermine, scheelt er iets?

HERMINE *(voor zich uit starend)* Ge zoudt beter ook gaan zitten. Want moest ge te horen krijgen wat ik niét ga vertellen omdat ik het niet màg vertellen... ge valt steil achterover.

SASKIA *(tot Hermine)* Klapt uw buurvrouw altijd zo in raadsels?

HERMINE Ik heb jullie zien toekomen en ik kon echt niet langer thuis blijven.

BENEDIKT Nu is ze precies toch serieus van de kaart.

HERMINE Waar ik eigenlijk voor kom...

SASKIA Om te zitten.

HERMINE Ik heb barstende koppijn... in mijne kop...

SASKIA Ach, kop op... 't gaat wel over.

HERMINE Met een Dafalgan, ja. Maar 'k heb geen in huis.

BENEDIKT Ik snap het al. Dafalgan deze keer. 'k Ga erom. *(af in kamer)*

SASKIA Ge ziet er echt niet goed uit, Hermine.

HERMINE Ge zoudt van minder. 'k Heb daarjuist wat meegemaakt.

SASKIA Ah ja?

HERMINE 'k Ben er met mijn neus opgebotst.

SASKIA Op die rat?

HERMINE Was het dat maar. Mensenlief....

SASKIA 't Is in ieder geval iets dat u ferm gepakt heeft zo te zien.

HERMINE Zal wel zijn. 'k Ben zo van mijn melk dat ik nog niet eens van mijn soep heb kunnen proeven.

SASKIA Dat gaat wel niet samen hé Hermine, melk en soep. Verstade? Hé? Verstade?

Benedikt op uit de kamer met een Dafalgan en een glas water.

BENEDIKT Hier Hermine, slikt dat maar direct binnen.

HERMINE Merci. *(neemt de Dafalgan in)*

- BENEDIKT Tiens, er staat een kapotte stoel in de kamer. *(in keuken)* En nog iets... Ik had Lars nog gevraagd om de vaatwasser aan te zetten... maar denkt ge dat hij dat gedaan heeft? Noppes!
- HERMINE Lars...
- BENEDIKT *(opent vaatwasser)* Er zelfs nog geen zeepblokje ingelegd. Waar zijn die blokjes nu? Ah hier, in dat Tupperwaredoosje.
- SASKIA Mannen hé!
- HERMINE 't Is door de mannen dat een vrouw veel Dafalgans moet slikken.
- SASKIA Da's just. Ze zouden die naam beter veranderen in Dafalman.
- HERMINE Krijg ik nog ene?
- BENEDIKT Niet overdrijven hé Hermine.
- HERMINE Dat ge moest weten wat ik te weten gekomen ben, ge zoudt wel weten dat ge ook iets moet slikken om op uw spel te komen.
- BENEDIKT *(ondertussen bezig met blokje in vaatwasser te stoppen)* Awel vertel het dan. Als het iets is dat zo fel op uw maag ligt, dan is 't misschien beter dat ge erover praat. Dat zal u goed doen.
- HERMINE Ge zegt daar zoal iets... op mijn maag ligt... Hebt gij iets voor de maag? *(voelt haar maag)* Ze doet lastig... maagzuur precies en oprispingen.... en ik heb niks in huis.
- BENEDIKT Hermine, gaat ge het nu vertellen? Ge zegt zelf dat ge niet langer kon thuis blijven. Awel, dat is door de drang om het ons te vertellen.
- HERMINE Ik mag het niet zeggen. Zwijgplicht. *(beweging naar mond)*
- SASKIA Hoe, ge moogt het niet zeggen? Van wie niet?
- HERMINE Van... *(stopt, trekt grimas, stevig de lippen tegen elkaar gedrukt)* Hmmmm...
- BENEDIKT *(argwanend naar Hermine toe, vergeet de vaatwasser aan te zetten)* Iets wat ik niet mag weten? Heeft Lars er dan mee te maken?
- HERMINE *(houdt stevig de lippen op elkaar)* Hmmm.... Mmmm... mmm...
- SASKIA Moogt ge het dan ook niet aan mij vertellen?
- HERMINE *(kijkt op slag op naar Saskia)* Ah... maar... dat is iets anders... Ik mocht het niet vertellen tegen... *(wijst naar Benedikt)*. Maar hij heeft niet gezegd dat ik het niet mocht vertellen tegen ù. *(wijst naar Saskia)*
- BENEDIKT Hij?! Dan gaat het tòch over Lars! Komaan, vertel!
- HERMINE Benedikt, gij zijt bij een sacochenclub hé...

- BENEDIKT 't Is te zeggen...
- HERMINE Ah ja toch, met die russen.
- BENEDIKT (begrijpt het niet) Hoe?
- SASKIA Jaja, vertel maar. Ge moet niet langs Brussel om rijden als ge hier rechtover moet zijn.
- HERMINE Awel, Lars is ook bij een club.
- BENEDIKT Ja, dat weet ik. Bij een zwemclub. Dat is zondags 's morgens. (drinkt haar wijn)
- HERMINE Neeneen, 't is dat niet. Geen gezwem... maar gezwam. Alhoewel, er is daar een zwembad ook.
- SASKIA Naar een club met een zwembad? Ja, ge hebt zo van die clubs. In bepaalde huizen.... Verstade? Hé? Verstade? (drinkt)
- HERMINE Hùis?! Een chique villa is het! Met een grote hof... Afgelegen... en uit het zicht voor 't zicht. Voor de... euh... de pareizevie of zoiets...
- SASKIA Privacy zeker.
- HERMINE Ja, toch iets met prei dat ik gehoord heb.
- SASKIA Hebt ge Lars dan iets horen zeggen over een etablissement met privacy of wa?
- HERMINE Niet alleen gehoord, maar hem ook bezig gezièn. Hièr!
- BENEDIKT Wat was hij dan aan het doen? Zijn zwembroek aan het aantrekken?
- SASKIA (schalks) Of uit. Verstade? Hé? Verstade?
- HERMINE Luister... Daarstraks kwam ik binnen langs de tuindeur. Ik had toevallig iets nodig wat ik niet in huis had.
- BENEDIKT Allee, wat gij nu zegt.
- HERMINE Lars had bezoek. En wàt voor bezoek!
- BENEDIKT Ja, zijn nicht kwam naar hier. Hoe kwam ze voor? Onverzorgd zeker en met een versleten joggingbroek?
- HERMINE Een nicht met een jogging? Maar dat was ze niet, zenne. Bijlange niet. En die andere ook niet. Goh... die twee waren nogal opgetalloord, amai.
- BENEDIKT Twee vrouwen?! Hola. Dat moet ik toch doorspoelen. (drinkt)
- HERMINE En 't waren geen gewone vrouwen. Zijt daar maar zeker van.
- SASKIA 't Waren misschien getuigen van Jehova die hij binnen gelaten heeft.

- HERMINE Twee bevallige dweilen waren het.
- SASKIA Awel ja, de Jehova's dweilen alle deuren af.
- HERMINE Neeneen, deze waren van een heel ander allooi. Twee vulgaire modellen! Met een ferme laag schmink d'erop gekletst! Rode lippen van 'k zal u gaan hebben! De één had een décolleté bijna tot aan hare nagelbuik. En veel blingbling rond de nek. Volgens mij hé.... wat hier binnen zat.... dat waren twee wijven die de trottoir doen. Voilà, nu weet g'het.
- BENEDIKT Wàt? Hierbinnen? Dat moet ik zéker doorspoelen! (drinkt haar glas wijn uit, schenkt zich opnieuw in)
- HERMINE Ze waren volop bezig met Lars.
- BENEDIKT Bèzig!? (neemt meteen weer een flinke slok)
- SASKIA (reikt haar leeg glas) Giet maar vol. (Benedikt schenkt vol, ze drinkt meteen)
- HERMINE Voilà, 't is eruit. Ik kon mij niet langer inhouden. 't Is té verschrikkelijk wat hij u aandoet achter uw rug. Pas op, ik wil er mij niet mee moeien... maar 't is wreed schandelijk gedrag van uwe vent dat ik hier gezien heb. Zoiets doet ge niet als uw vrouw ziek is.
- BENEDIKT Ben ik ziek?
- HERMINE Ge hebt toch het sacochenvirus?
- BENEDIKT Ja.. zo zoudt ge 't kunnen noemen. En een virus moet ge afdrinken! (drinkt haar glas weer leeg)
- SASKIA Benedikt, overdrijft ge nu niet? 't Eén glas na 't ander!
- BENEDIKT Als dat allemaal waar is.... Holala... (schenkt weer haar glas vol, drinkt)
- HERMINE Natùùrlijk is het waar! Ik heb het met mijn eigen ogen gezien!
- SASKIA Ge zijt zeker dat ge die twee dames hier met Lars gezien hebt? Ge hebt het toch niet gedroomd? In een dutje na uw soep bijvoorbeeld. Verstade? Hé Verstade?
- HERMINE Hier zie, op die stoel zat hij. En dat één wijf kwam vlak naast hem zitten. Lars kende haar naam: madam Lucy zei hij tegen haar.
- SASKIA Madame Lucy... die naam klinkt anders wel als een gezelschapsmadam van een club.
- HERMINE Die madam Lucy kroop bijna boven op hem. (het volgende vertelt ze met brede overdreven bewegingen) En zo met haar handen rond hem. Ik heb van daaruit alles goed kunnen volgen en zij zagen mij niet, dus ze gingen hun gang. Goh... wat een gewriemel.

- BENEDIKT *(trekt zich wat weg)* Née! Ik wil het niet horen!
- SASKIA Ik wèl
- BENEDIKT Santé! *(drinkt)*
- SASKIA Ik steun u! *(drinkt)*
- BENEDIKT *(wordt meer en meer dronken, terug bij Hermine)* Toch wèl! Ik wil het wèl horen! Ik moet alles weten. Lars kent dus Madam Lucy... en die andere?
- HERMINE *(denkt na)* Ik heb iets gehoord over... een... Laura...
- BENEDIKT Laura?
- HERMINE Wacht hé... *(kijkt nadenkend voor zich)* Alles goed memoriseren da'k geen fouten maak... Laura... ja. En ze hadden het ook over... een Ariana of zoiets... en dat moet een grote zijn... Ja, dat was 't... Een grote Ariana. Maar die was er nu niet bij. Die zat thuis te wachten... in die villa.
- BENEDIKT *(schrikt)* Dat zijn er al drie! Driè!!! *(giet in één beweging de rest van haar wijn binnen, neemt de fles en schenkt zich weer in – tijdens volgende repliek blijft ze regelmatig drinken, de fles houdt ze in haar hand)*
- HERMINE En ze waren Lars hier aan het bewerken. Madam Lucy zei dat ze in elkaar moesten geraken en dan zou hij het voelen.
- BENEDIKT *(dronken lallend)* Allee vooruit... in elkaar om te voelen! *(drinkt)*
- SASKIA Benedikt, gij gaat het straks ook voelen als ge zo blijft drinken.
- BENEDIKT *(staat nu te waggelen op haar benen)* Tuttuttut... deze keer kan ik er tegen! Ik ben ook een dweil van de Jehova's!
- HERMINE En Lars begon te zweten. Hij werd heter en heter en dat was een goed teken zeiden ze... Hij kwam aan zijn kookpunt zeiden ze. En hij was klaar zeiden ze. En ik heb die Laura iets horen zeggen over zijne piek.
- BENEDIKT *(lallend)* En hier dan nog! Hiér! In zijn eigen kot! Met... hoerenmadam Lu... Lusssssjiiieeee!
- HERMINE Ze zeiden dat ze de actie hier niet konden doen. Hij moest mee naar die villa. Ze gaan hem daar verder behandelen. En madam Lucy reed met hem mee in zijn auto. Dan kon ze hem verder betasten zei ze... want hij mocht niet afkoelen.
- BENEDIKT *(drinkt, lallend)* Hem betasten?! En hij is kriebelachtig!
- HERMINE Hoe zei die Laura dat weer? Ah ja... hij was dus klaar en de rest gingen ze doen in die villa in een speciale kamer... verduisterd en met fluwelen gordijnen en gekleurd gedempt licht... met brandende kaarsen en

geurstokskes enzo. Daar zal die grote Ariana voor zorgen zeker. Ah ja, nog iets... d'er is daar ook een sauna.

BENEDIKT *(lallend lachend, dronken)* Maar daar gaat hij hem amusjeren! In de ssssjjooona... Dat zal plejjsszant zijn! Met Lussssjiiieeee! *(drinkt, stemverheffing)* 't Issjjj in de sjjakossj!!!

HERMINE En toen Lars mij zag staan verschoot hij natuurlijk. Hij heeft mij bij mijn arm weggesleurd. Ik peins dat ik hier een blauw plek zal krijgen. Benedikt, hebt gij niks tegen blauw plekken?

SASKIA Heeft hij u verkracht waar ge bij staat!?

HERMINE Mij bij mijn arm gegrepen... Ineens.. ja, dat kwam plots in hem op. Zo greep hij mij.... En hij sleurde mij naar daar. Ik was er niet gerust in... ik had juist gehoord dat hij klaar gekomen was en dan grijpt hij mij vast. Ja, dat zijn van die ongewenste intimannenteiten.

BENEDIKT *(lallend)* In...tie...teitetieten... daar is hij zot van!

HERMINE Immi... teiten, ja. Maar 't was gewoon om te zeggen dat ik moest zwijgen. Ik mocht niks tegen u zeggen, Benedikt.

SASKIA Natuurlijk niet! Zulke excessen mogen echtgenotes niet te weten komen.

HERMINE Begrijpt ge nu waarom ik een Dafalgan nodig heb? Godlieveheere... Naar een club in een villa... Overdag dan nog wel... en op een zaterdag.

SASKIA Jamaar, die werken op ieder uur van de dag en 7 op 7. Ze wisselen elkaar af. Verstade? Hé? Verstade?

HERMINE En ze hadden alletwee een blinkende opvallende sacoché. Daar zwierden ze nogal mee, zenne. En terwijl zo met hun kont draaien als ze stapten. Misschien hebben ze ook het sacochenvirus.

Lawaai aan de voordeur. Ze kijken allen om naar de voordeur.

SASKIA Hij is daar!

BENEDIKT Miljaar! *(drinkt, is nu natuurlijk ladderzat)*

LARS *(komt even binnen, blijft aan de deur staan, ongemakkelijk)* Ha... ge zijt al thuis?! Nu al! Euh... *(blijft staan draaien en keren)* Goh... euh.. ik wist niet.... dat ge..... *(Benedikt trekt zich wat achteruit, moet zich vastklampen aan een stoel, staat te waggelen)* Euh...

SASKIA Scheelt er iets?

HERMINE Ik heb niks gezegd, zenne.

LARS *(ongemakkelijk)* Euh... awel... luistert.... *(staat te draaien en te keren, wrijft nerveus in zijn haar)* Tjonge... da... dat is wel heel vroeg dat ge thuis zijt.

SASKIA Valt dat tegen?

LARS Euh... nee... maar.... euh...

BENEDIKT *(dronken, waggelend)* Of dat er ietsjjj sssjjeelt?!

LARS Wacht... ik moet daar even iets zeggen tegen iemand. *(gaat weer buiten, de deur blijft open)*

BENEDIKT *(lallend)* Heeft hij madam Lusssjjeeee meegebracht!? Allee vooruit, subiet iedereen op een hoop! In elkaar om te voelen!

SASKIA *(argwanend)* Tegen wie moet hij iets zeggen? Dat wil ik nu toch wel eens weten. *(naar de open deur, kijkt, schrikt)* Nico! 't Is Nico die daar is!

HERMINE Nico? Wie is dat? Eén van die russen?

BENEDIKT Hare eksssjjjjj...

SASKIA Die mag me hier niet zien. Waar moet ik naartoe?

BENEDIKT *(wijst waggelend naar de kast)* Kruipt in één van mijn ssssjjaakossjen!

SASKIA *(paniekerig)* Lars gaat hem hier mee binnen brengen.

BENEDIKT Verssjjjtadet? Hé? Verssjjjtadet?

HERMINE Wete wat? Komt met mij mee hiernaast.

SASKIA Ja, kom... we zijn hier weg! *(vlug naar tuindeur)*

HERMINE Ge kunt er van mijn soep proeven. *(naar tuindeur)*

BENEDIKT *(zich waggelend aan de stoel vasthoudend)* Hé... ik blijf hier niet alleen met die twee... die twee... jojolullen!

Benedikt waggelend naar tuindeur, bedenkt zich. keert zich om en neemt haar glas en de fles wijn en gaat ermee naar buiten. Doet de deur dicht. De deur is net dicht of Lars komt binnen. Hij is duidelijk zenuwachtig. Nico volgt hem.

LARS Awel, waar zijn ze nu?

NICO Als het niet derangeert dat ik binnen kom...

LARS 't Is te zeggen... enfin... ik zag u hier in uw auto zitten.

NICO Ja... ik twijfelde of ik zou aanbellen...

LARS 't Is waarschijnlijk voor Saskia dat ge langskomt?

NICO Haar alleen maar efkes spreken. Meer niet.

LARS Tja... ze... zijn weg...

NICO Maar ge zegt daarjuist...

LARS Ik... ik zal niet goed gezien hebben.

NICO Misschien zijn ze nog even weg. Kan ik hier niet wat wachten?

LARS Hier blijven wachten? Ja... euh... alhoewel... euh... liever niet... ik dacht dat ge haar gewoon kwam ophalen...Euh... maar als 't niet geeft... toch liever niet wachten hier.

NICO Waarom niet?

LARS Omda... Omdat... ik heb nu wel iets anders aan mijn hoofd.

NICO Maar man toch, klap er dan over. Misschien kan ik u helpen. Want, nu ge 't zegt... gij zit precies met iets in uw maag.

LARS *(bloednerveus)* Nico jong... dat ge 't moest weten.

NICO Ik ben heel en al oor. En dan kan ik ook mijn hart eens uitstorten. Ik wil het verleden achter mij laten en een nieuwe toekomst tegemoet gaan.

LARS *(schrikt)* Zwijg mij van toekomst! Zwijg mij van toekomst!!!

NICO Oei? Is 't zo erg?!

LARS *(zakt uitgeteld op stoel)* Mijn toekomst is daarjuist voorspeld... Ik heb me laten overhalen om dat te laten doen.

NICO En? Niet zo goed precies.

LARS Een verkeerde kaart getrokken! 't Moet juist mij weer overkomen!

NICO Miserie?!

LARS Volgens de uitleg die ik erover gekregen heb... man toch...

NICO Ge gaat toch niet ziek worden? Of zelfs... toch niet... het loodje leggen.

LARS *(knikt)* Ge zijt er op... krrrt... *(maakt beweging aan keel)*

NICO Zijt gij op sterven na dood?! Dat meent ge niet! Maar allee jong.

LARS Veel erger... ik... Ik... ga... iemand... vermoorden.

Black out

PAUZE

TAFEREEL 4

Even later.

Lars en Nico zitten aan de tafel. Ze drinken jenever. De fles staat op tafel.

LARS (net gedronken, zet zijn glas neer) Dit doet deugd.

NICO (drinkt ook zijn jenever) Ja, ik heb het ook nodig.

LARS Allee, hoe moet ik dat nu tegen Benedikt zeggen?

NICO Ik moet in ieder geval eens met Saskia klappen.

LARS Ik schrok mij een bult dat ze hier al waren. Anders, als ze met hun tweeën op stap zijn komen ze pas 's avonds terug. Er moet iets gebeurd zijn.

NICO Ik kan al denken wat. (wanneer Lars opkijkt) Ik ben ze tegengekomen. Ze zaten op een terras.

LARS Op een terras... awel, dat verwondert mij nu niet.

NICO We hebben wat gepraat. Niet lang. Maar Saskia vloog ineens uit en ja... ik ben dan maar weggegaan.

LARS Allee, ik hoor het, er was hoogspanning. Hier moet de kortsluiting nog komen vrees ik.

NICO Maar waar zijn ze nu eigenlijk?

LARS Niet hier binnen. In ben in alle kamers gaan kijken. Misschien terug naar de stad.

NICO 'k Zal het rap weten. (staat op, gaat de voordeur openen, kijkt op straat) Haar auto staat er nog. (doet deur weer dicht)

LARS (kijkt piekerend voor zich uit) Van auto gesproken... Benedikt mag haar oud Fiatteke wegdoen als ik in de bak zit. Ze mag er toch niet overal mee binnen. Ze mag met de mijne rijden.

NICO Allee, Lars jong... denkt daar nu toch niet aan.

LARS Er niet aan denken? Hoe zoudt ge zelf zijn als ze zoiets op uw boterham smeren. Ik ben wel een aanstaande moordenaar hé.

NICO (komt weer aan tafel zitten) Zijt ge zeker? Paragnosten en tarotisten en al die andere tisten houden het bewust zeer vaag. En als het erop aankomt hebben ze altijd gelijk.

- LARS Ik dacht het rad van fortuin te trekken. Dat hadden ze mij voorgespiegeld na de verkenning van mijn aura. Dus ik ging met een schoon vooruitzicht mee... maar ik trok een heel andere kaart... De duivel. Ik viel bijna van mijne stoel.
- NICO De Duivel?!
- LARS Een kaart met een lelijk monster met hoorns. Zijn ogen vol slechtheid!
- NICO Daarom gaat ge toch nog niemand vermoorden. Dat kan ook een heel andere betekenis hebben.
- LARS Dat was in combinatie met twee andere kaarten die ik moest trekken. Ik weet niet eens dewelke. Ik was te fel geschrokken van die duivel met zijn gruwelijke smoel. En volgens die combinatie ga ik iemand vermoorden. Allee, dat heb ik toch verstaan uit de uitleg. De puzzelstukjes werden in elkaar gelegd... en voilà... een moord zeker. Ik ben direct opgesprongen, 'k heb mijn vest aangetrokken en ben naar hier gekomen.
- NICO De details van de moord weet ge dus niet? Wie? Wanneer? Hoe? Waarom?
- LARS Awel, 't is juist dat wat nu door mijne kop spookt. Om te beginnen wié? Mijn vrouw? Neem nu dat ze ergens een minnaar heeft waar ze iedere week mee naar een club gaat. Hèm dan liquideren?
- NICO Een passiemoord dus.
- LARS Neenee... dat... dat niet... Daarvoor pas ik. Ik wil mij niet laten kennen.
- NICO 't Is het overwegen waard. En dan 't volgende punt: hoé? Ge hebt daar wel veel verschil in.
- LARS Moord is moord hé zeg!
- NICO Jamaar toch... Ge kunt iemand de nek omwringen. Of iemand de kop inslaan, afschieten. Iemand neersteken, verdrinken, levend begraven.
- LARS Het resultaat is toch hetzelfde zeker! Al was het iemand doodkriebelen!
- NICO En dan is het ook belangrijk wannèèr ge het doet.
- LARS 's Morgens of 's avonds... Is dat niet eender?
- NICO Op welke leeftijd bedoel ik. Allee, neem nu dat ge het morgen doet.
- LARS Morgen al? Laat het uit hé zeg! Ik mag er niet aan denken. Neenee, morgen nog niet. Ik moet mij daar eerst mentaal op voorbereiden. En pas als ik er klaar voor ben, sla ik toe. Verdomme... ik zal wel niet anders kunnen. Ge kunt uw lot niet ontlopen.

- NICO Als ge 't binnenkort doet, zult ge nog vele jaren in de bak doorbrengen. Maar als ge wacht tot ge 82 zijt... dan zult ge toch zòlang niet meer kùnnen brommen zeker. Of zijt ge van plan om 120 jaar te worden?
- LARS Ja, ge zegt daar al zoiets.
- NICO 't Zal er dus op aankomen om u zo lang mogelijk in te houden.
- LARS Ik vraag mij nu wel af... Wat ze mij voorspeld hebben... staat daar geen vervaldatum op?
- NICO Ah ja, misschien wel.
- LARS Ik zal mij daar eens over informeren.
- NICO Die tarotist zal dat wel weten.
- LARS En als dat zo is, zal ik mij moeten inhouden tot die datum verstreken is.
- NICO U inhouden... zeker doen. Dat is een goed voornemen. Zijt ge soms opvliegend?
- LARS Ik kan wel eens uit mijn krammen schieten.
- NICO Vergeet het vanaf nu. Want die krammen kunnen het u lappen.
- LARS Jaja, ik zal mij rustig en kalm moeten houden.
- NICO Precies. U nergens over opwinden, uzelve niet opzwepen. Want dat kan de vonk zijn die de boel laat ontploffen en dan gebeurt het nog vòòr de vervaldatum.
- LARS Ja, dat zal ik doen... mij van niks iets aantrekken.
- NICO Niet reageren als ze op uw kap zitten of u uitdagen. Niet tegenspreken, want 't één woord brengt 't ander met zich mee.
- LARS Mij niet kwaad maken. Als er ambras is... 't één oor in, 't ander uit. Het laten overwaaien. Geen emotie. Niks. Het laat mij vanaf nu allemaal koud, voilà. Ijskoud!
- NICO Denk aan uw vrijheid.
- LARS Oh maar! Dat zal ik zeker doen! Mijn vrijheid is het allerbelangrijkste! Die moet ik zien te behouden! Mijn vrijheid... daar zou ik een moord voor begaan! (beseft het dan) Ah neen! Ik bedoel dat niet...
- NICO Wat er ook gebeurt... Koelbloedig blijven. Berustend. Vreedzaam door het leven gaan.
- LARS Vrede op aarde aan alle mensen met een verkeerd getrokken kaart.
- NICO Altijd nuchter blijven.

LARS Ik drink nooit meer Duvel.

NICO Niks van colère in u. Geen nijd of jaloezie.

LARS Wete wat? Vanaf nu... (maakt met armen een meditatie-beweging) Ik word Zen.

NICO Doe dat. Daar gaat ge u goed bij voelen.

LARS (kijkt star en rustig uitademend voor zich uit) Zen... tot mijn 82ste.

NICO Niet opgeven hé. En blijven oefenen.

LARS En misschien kan ik er dan nog een jaartje bijdoen. Tot mijn 83ste.

NICO En als de vervaldatum dan nog niet is verstreken en ge flikt het dan op die leeftijd, dan pakt ge u een advocaat die veel jonger is.

De tuindeur gaat open en Hermine steekt haar hoofd binnen.

HERMINE (ongemakkelijk) Euh... Lars... euh...

LARS Ah Hermine... waar is Benedikt? Zeg het, want ik weet dat ge 't weet.

HERMINE (komt schoorvoetend binnen) Euh... ik kwam voor...

LARS Voor te zeggen waar Benedikt is.

NICO En waar is Saskia?

LARS Zitten ze bij u binnen?

HERMINE Euh... ja, die zitten bij mij.

LARS Ziedet... ik dacht het wel. Maar waarom?

NICO Omdat Saskia mij niet wilde zien zeker?

HERMINE Zoiets... ja...

LARS En Benedikt is dan maar met haar meegevlucht of wa?

HERMINE Euh... Benedikt was over haar toeren.

LARS Waarvoor?

HERMINE (met boze blik kijkt ze hem aan) Moet ge dat vragen?

LARS Hoe? Scheelt er iets misschien?

HERMINE (herstelt zich meteen) Euh... ik bedoel... oh... een opstoot zeker... van... van... van... (bedenkt dan) Van haar virus.

LARS Welk virus?

- HERMINE Awel ja... haar sacochenvirus. Ik heb u dat toch verteld... alhoewel ik het niet mocht vertellen.
- LARS Daarvoor moet ze toch niet weglopen zeker! Ze koopt al meer dan een jaar iedere week een sacoché. Precies of ik dat niet weet.
- HERMINE Jamaar ja... maar... waarvoor ik eigenlijk kom... (ziet nu de fles jenever staan, houdt die in het oog)
- LARS Zeg haar dat ze naar huis komt. Ik moet haar spreken.
- NICO En dat Saskia ook meekomt. Ik moet haar spreken.
- HERMINE Oei, hier gaat precies veel gesproken worden.
- LARS Doet dat nu maar Hermine, ga mijn vrouw halen.
- NICO En mijn vrouw ook.
- HERMINE (tot Nico) Uw ex zeker.
- NICO Dat weet ge dus ook al!
- HERMINE Och mijne jongen, wat dat ik allemaal niet weet... maar ik mag nooit iets zeggen.
- LARS (gaat aan de deur staan, maakt beweging met zijn arm) Hermine, stuurt de vluchtelingen naar hier.
- HERMINE Jamaar, waarvoor ik eigenlijk gekomen ben: Benedikt wilt spuitwater drinken en dat heb ik niet in huis. Ze moet wat bekomen van... allee... euh...
- LARS Zij moet altijd spuitwater drinken als ze teveel gezopen heeft.
- HERMINE Awel ja... euh... 't is te zeggen... allee, die fles spuitwater dus.
- LARS Nee! Ik geef die niet mee. Zij moet maar naar hier komen. Ga het haar zeggen.
- HERMINE Ja... euh... mag ik eens proeven? (neemt vol glaasje jenever van Lars – nog voor hij iets kan zeggen) Merci. (drinkt het glaasje in één teug leeg, schudt met haar hoofd) Brrrr... amai, dat gaat goed binnen.
- LARS (geprikeld nu) Santé! En doe in godsnaam nu eindelijk wat u gevraagd wordt.
- HERMINE (bekijkt de fles jenever) Hola... da's gene brol zenne.
- LARS (stemverheffing) Hermine! Alstublieft hé! (achter haar rug doet hij teken 'nek omwringen')

- NICO *(voelt dat Lars zich opwindt, kucht, trekt Lars wat opzij, stil tot hem)* Lars... u niet opwinden.
- LARS *(beseft het meteen)* Euh... nee... euh... *(heel lief)* Hermientje... please... wilt ge ze nu gaan halen?
- NICO Of anders komen wij bij jullie.
- HERMINE Niks van! Ik laat in mijn eigen kot toe wie ik wil.
- LARS *(vriendelijk)* Oké, dat is uw goed recht, meiske... maar wilt ge dan... *(weer met arm beweging naar tuindeur)*
- HERMINE Ik zal proberen... *(met de fles naar de tuindeur toe)* Maar ik ben niet zeker of ze zullen willen want 't is daar plezant... *(toont de fles jenever)* En 't gaat nòg plezanter worden. *(af met de fles jenever, de deur blijft open)*
- LARS Jamaar... ons fles... *(kijkt verbouwereerd)* Kunt ge dat nu geloven!?
- NICO Kalm blijven.
- LARS Hebt ge dat nu gehoord? 't Is daar plezant!
- NICO Ja, als die twee vriendinnen samen zijn, kunt ge u aan alles verwachten.
- LARS En terwijl lopen wij hier op de tippen van ons tenen!
- NICO U niet nerveus maken. U zeker nièt nerveus maken.
- LARS *(loopt nerveus rond)* Nee, ik zal hier staan dansen en springen! Joepie ik ga iemand kapot maken en mijn vrouw is strontzat bezopen!!!
- NICO Denk aan wat er kan gebeuren als ge uit uw vel springt.
- LARS Ik doe niet anders! Ik zie constant die gruwelijke duivelsmoel voor mij.
- NICO Drinkt gij nog een bakske troost, jongen.
- LARS Een bakske troost, da's koffie! Dat krijg ik nu niet binnen. En dat leenserpent van hiernaast is met de fles weg!
- NICO Hebt ge geen tweede fles? Ge moet uw zenuwen onder controle houden.
- LARS Ik heb whisky in huis.
- NICO Dan moet ge niet twijfelen. Neem maar een goeie slok om alles te verwerken.
- LARS Die staat in de buffetkast in de salonkamer. *(naar deur toe)* Gij ook? *(af kamer)*
- NICO Ik moet nog rijden. En 't is een weg naar huis waar er nogal dikwijls controle is. Daarbij, als ik met Saskia heb kunnen klappen ben ik weg.

LARS *(uit de kamer met fles whisky en glas, schenkt zich whisky in)* Zijt ge zeker dat het u zal lukken?

NICO Ik zal er alles aan doen om haar terug te hebben.

LARS *(zet fles op tafel, drinkt van zijn whisky, lachend)* En als 't bingo is zult ge kunnen zeggen... zoals ik altijd...

LA + NI *(samen)* 't Is in de sacoche! *(ze lachen)*

LARS *(maar plots weer ernstig)* Maar binnenkort is 't misschien: 't is in 't cachot.

NICO Allee... toe toe toe... denkt daar maar niet aan. Dat zal wel niet gebeuren.

Saskia komt binnen via de openstaande tuindeur.

NICO Ah eindelijk! Saskia... schat.

SASKIA *(streng)* Noem me niet 'schat'! Noem me zeker niet 'schat'! Want dat ben ik al een half jaar niet meer. Verstade? Hé? Verstade?

NICO Luister... wat ik graag zou willen zeggen...

SASKIA Néén! Gij gaat luisteren naar wat IK u te zeggen heb! Kort en goed!

LARS Euh... mensen... ik zal jullie misschien efkes alleen laten. Ik ga hiernaast bij Benedikt.

SASKIA Dat zou ik niet doen. Ze wilt u niet zien.

LARS Hoe, ze wilt mij niet zien!?

SASKIA Nu voor 't moment toch niet.

LARS Nu nog schoner! Ze vlucht weg! Ze wilt mij zelfs niet zien!

NICO Saskia... mag ik eens vijf minuten...

SASKIA Vijf minuten voor wat? Om weer met excuses af te komen? Om u weer schoon te klappen? Uw avontuurtjes te rechtvaardigen? En om beloften te doen die ge toch niet kunt waarmaken?!

NICO Ik ben veranderd. Echt waar. Ik ben compleet veranderd.

SASKIA Stap het af jong!

LARS Euh... ik zal... euh... dan in de andere kamer gaan... dit is iets tussen jullie. *(Lars gaat af in de kamer, zijn glas en de fles laat hij staan op tafel)*

NICO Saskia... Ik weet... ik heb een stommiteit begaan...

SASKIA Een stommiteit! Meervoud zeker. Meer dan één. Moet ik ze opnoemen? Petra... en dan die Nathalie...

NICO Dat is voorbij, Saskia. Nooit meer kijk ik nog naar een ander! Ik zweer het.

SASKIA Oei, Nicootje... zweren... oeioeioeioei... zweren kunnen zeer doen.

Hermine komt binnen via de tuin deur.

HERMINE Awel, ik dacht dat ge op een pink terug ging zijn?

NICO Met wat komt gij u moeien?!

HERMINE Ik kom zien of ze nog leeft.

NICO Ja, ze is in goei handen.

SASKIA Bij u zeker! Nooit meer! Jamais! Dus Nico... bespaar u de moeite. Verstade? Hé? Verstade? Bye bye! (af tuin deur)

NICO Maar enfin Saskia... (wil haar achterna gaan)

HERMINE Hela! Gij zet gene poot op mijn eigendom! Goed verstaan?!

NICO Is uw kot een vrouwen vluchthuis misschien?

HERMINE Awel, ge zegt daar zoal iets.

NICO (dreigend) Gij gaat er voor zorgen dat uwe protégé hier binnen de minuut terug is zodat we het eindelijk eens kunnen uitklappen!

HERMINE 'k Zal proberen. Maar ik kan haar niet dwingen. (ziet op tafel glas whisky staan en de fles) Hola... (neemt glas, ruikt aan de inhoud) Whisky... dat drink ik eens graag zie... maar 'k heb dat nooit in huis. (drinkt glas in één teug leeg, schudt met haar hoofd) Brrr... Dat gaat goed van de beentjes. (neemt de fles, bekijkt ze) Amai, dat is gene brol zenne...

NICO (wijst naar de tuin deur) Dat koppig mens gaan halen! En rap!

HERMINE En als ze niet wilt, wat moet ik haar dan zeggen?

NICO Zeg haar dan... dat... dat... ik haar smeek....

HERMINE Op uw knieën of gewoon?

NICO (weet niet waar hij het heeft, jammerend) Maar allee zeg... dat kan ze mij toch niet aandoen! Dat ze nu niet heel efkes... Zie, ik word er nog zot van.

HERMINE Een zot op zijn knieën, ik zal 't haar zeggen. (af tuin deur met de fles whisky)

NICO Niet te doen, dat mens! Daar zoudt ge nu toch de seskes van krijgen! (naar de deur van de kamer, opent ze) Lars, kom maar jong... ze is weg.

LARS (op uit de kamer) Is het gesprek al afgelopen?

- NICO Just niks niemendal gesprek.
- LARS 't Is misschien vandaag niet 't goeie moment.
- NICO Wanneer dan wel?
- LARS Misschien is ze te hevig geschrokken dat ze u daar op het terras gezien heeft.
- NICO Ik ben gewoon bij hen gaan zitten.
- LARS Dat was voor haar schokerend. Dat zal nu nog in haar lijf hangen.
- NICO Maar ik heb mij goed gedragen. Ik heb geen verkeerd woord gezegd. Niks brutaal. Integendeel... zij begon ineens pissig te doen.
- LARS Van 't verschieten dat ge daar voor haar stond. En ze heeft nu schrik van u onder ogen te komen.
- NICO Maar hoe kan ik haar dan zeggen dat ik opnieuw wil beginnen?!
- LARS Laat er nog efkes tijd over gaan en ondertussen neemt ge af en toe contact met haar op. Of toch tenminste proberen. Blijven volhouden hé man.
- NICO Ja... en aangezien de aanhouder altijd wint...
- LARS *(lachend)* Zeg, ge moet ons nu eigenlijk eens bezig horen. Wij zijn elkaar aan het oppeppen en moed aan 't inspreken.
- NICO Ik u voor uw moordaffaire.
- LARS En ik u voor uw liefdesaffaire.
- NICO Awel ja, ik wil nu toch nog iets drinken. Giet mij maar iets uit.
- LARS Zal wel zijn. *(maar ziet nu dat de fles whisky weg is)* Maar...
- NICO Hermine is ermee weg.
- LARS 't Is niet waar hé! *(windt zich op)* Die gierige pin die nooit iets in huis heeft! Verdomme... ik krijg stilaan genoeg van dat scharminkel!
- NICO Héla héla! U niet opwinden.
- LARS Maar 't is toch waar zeker!
- NICO U daar niet druk om maken, zeg ik. Denkt aan wat er u kan overkomen als uw melk overkookt.
- LARS *(beheerst zich)* Oké... Ik laat het over mij gaan.
- NICO Zen... weet ge nog?

- LARS *(maakt beweging met traag zwaaiende armen, ademt diep in en uit)* Zen.
- NICO Dus ik drink mee. Ik heb het ook nodig nu. Wat hebt ge nog in huis?
- LARS Cognac. *(naar deur kamer toe)*
- NICO Is ook goed voor een verwerkingsproces. *(Lars af in kamer)* Uwe drankvoorraad zal zo flink slinken zonder dat ge zelf iets drinkt.
- LARS *(komt terug uit de kamer met fles cognac en twee cognacglazen)* En dat Hermine er nu met haar poten afblijft!
- NICO Wat gaat ge dan doen als ze er ook met deze fles vandoor gaat?
- LARS *(toornig)* Awel... dan... *(bekijkt de afwachterende Nico, die nee schudt, beseft het dan)* Niet doen zeker?
- NICO Niet doen.
- LARS *(maant zichzelf tot kalmte aan)* Kalm blijven, Lars. Kalm blijven.
- Lars zet de fles cognac op tafel en de twee glazen. Schenkt in.*
- NICO Misschien komt de flessenjatster ook niet meer. Ge hebt gehoord wat ze gezegd heeft: zowel zij als Benedikt als Saskia amuseren zich daar.
- LARS Zijt maar gerust... Hermine staat hier binnen de kortste keren weer binnen. Ze zal iets nodig hebben wat ze niet in huis heeft.
- NICO Schol. Op uw kalmte.
- LARS Schol. Op uwe comeback.
- Ze drinken.*
- NICO Lars jong... ik geef u een goeie raad. Van man tot man. Blijf uw partner trouw. Gij zéker, want gij zijt getrouwd. Wij waren dat niet...
- LARS *(was net aan het drinken, schrikt, verslikt zich)* Miljaar!
- NICO Wat is 't?
- LARS Miljaar! Ik moet bellen! *(paniekerig neemt hij zijn gsm uit zijn zak)*
- NICO Wat krijgt gij nu?
- LARS Nondedju! Al vier gemiste oproepen!
- NICO Van wie?
- LARS Van... Ik zal u dat wel eens uitleggen... *(duwt vluug nummer in)*
- NICO U niet opwinden hé! *(drinkt van zijn cognac)*
- LARS Lap! Voicemail natuurlijk! *(staat te draaien en te keren met zijn gsm)*

- NICO Spreek dan een bericht in
- LARS *(bekijkt zijn gsm)* Ik heb zelf een bericht. Neen, viér zelfs!
- Op dat moment komt Hermine binnen. Ze is nu duidelijk dronken. Spreekt met dubbele tong.*
- HERMINE Mannekes... ik kan er ook niet aan doen... maar ik moet iets komen halen.
- NICO 't Is niet waar hé!
- LARS *(stopt onmiddellijk zijn gsm in zijn zak)* Wat komt ge nu weer tekort?!
- NICO *(neemt de fles cognac vast en houdt ze dicht bij hem)* Moment.
- HERMINE *(bij Nico die de fles tegen zich aangedrukt houdt)* Zijde gij zo een zuipschuit dat ge die fles vertroetelt, zo dicht tegen uw gilet?
- NICO Dat is voor grijpgrage passanten.
- HERMINE Flikflooit maar voort met uw fles, jong. 'k Zal uwe schattebout niet afpakken. *(maar ze neemt het glas cognac van Nico en drinkt die in één teug leeg)* Bbbrrr... da's ook niet slecht.
- NICO Maar enfin! Wié is er hier de zuipschuit? Hé? Wie?
- LARS *(weer wat opgewonden)* Hermine, ik vroeg wat ge nu weer mankeert!
- HERMINE Ikke? Niks.
- LARS Wat komt ge dan doen?
- HERMINE Ik zoek iets om mee te slaan.
- LARS Om mee te slaan?! Allee vooruit, dat is nieuw.
- HERMINE 't Is voor hèm! *(doelt Nico)*
- NICO Voor mij?
- HERMINE Om er mee op zijn gezicht te trommelen.
- NICO Ah bon! Ah, nu nog schoner! Het verbetert er hier nog op!
- HERMINE Saskia, dat schaap... wilt zich beschermen tegen iemand die haar zou kunnen attaqueren.
- NICO Ze bedoelt mij dus. Wat voor zever is me dat nu?!
- HERMINE Héla manneke, dat is géne zever hé! D'er worden tegenwoordig veel vrouwen geattaqueerd door één of ander macho heerschap! Ze worden gespalkt...
- LARS Gespalkt?

- NICO Gestalkt wilt ze zeggen.
- HERMINE Awel ja... gestalkt... Da's nu volop in de mode, stalken. Mee stalkpoeder en zo vanalles. Dat is pa... pantergeweld.
- NICO Partnergeweld zeker! Luistert eens hier hé... voor 't moment ben ik haar partner niet meer. Dus uwe vlieger gaat niet op.
- HERMINE Ook een ex kan lelijk tekeer gaan! Mijne zot van z'n leven... daar heb ik meer als mijne père mee gezien nadat ik hem met zijn klikken en klakken had buitengesmeten.
- NICO Ze moet geen schrik hebben, zo een zot ben ik niet.
- HERMINE Wat niet is kan nog komen.
- NICO Merci.
- HERMINE Een man blijft een man. Een gevaarlijk schepsel als die in 't nauw gedreven wordt. En als die een vrouw niet kan krijgen... en surtout als hij gedronken heeft...
- NICO Wié drinkt er hier?! Hé?! Wié?! Ik niet hé?!
- HERMINE Ah nee... ik zie't. Ge kruipt bijna in die fles. Awel, als zo een man de vrouw niet kan krijgen en hij wordt altijd maar hitsiger en hitsiger... dan wordt hij heel gevaarlijk en is hij tot alles in staat.
- NICO En zij is een lammetje misschien?! Daarmee dat ze iets moet hebben om mij af te ranselen! Dat is dan 'mishandeling'!
- HERMINE Om zich te verweren als 't zover is. Als 't alarm afgaat omdat de klootzak als een wild beest ineens voor haar neus staat. Ze noemen dat... anti... wacht... ik weet het, zenne... anti-penetreren.
- LARS Anticiperen zeker!
- HERMINE Ja, dat is't. Ik heb dat al dikwijls horen zeggen als ze de koers uitzenden op tv. En dat is vooruitkijken. U voorzien voor wat er kan gebeuren in de toekomst.
- LARS (in alle staten) Zwijg mij van toekomst!!!
- NICO En wat Saskia nodig heeft hebt gij toevallig niet in huis waarschijnlijk?
- HERMINE Neen-ik begot.
- LARS En wat kan dat dan wel zijn?
- HERMINE Allee peinst eens goed na... met wat verweert een vrouw zich als ze aangerand wordt?
- NICO Is dat een kwis?

- HERMINE Met een sacoche! Een vrouw wordt op straat aangerand en dan slaat ze met een sacoche.
- LARS (opgewonden) We zijn hier toch niet op straat zeker?! En hij is absoluut niet van plan om haar aan te randen!
- NICO Geen haar op mijn hoofd die daaraan denkt.
- HERMINE Zeg nooit nooit.
- NICO (zet de fles op tafel, steunt dan met beide handen op tafel, hoofdschuddend) Is dit er nu niet over?! Nu overdrijft Saskia toch wel!
- LARS (opgewonden) Zie... die vrouwen zitten daar mekaar serieus op te fokken! Dat hoort ge toch!
- NICO Ik denk het ook. Tussen het zuipen door op ons kap zitten.
- LARS (nog meer opgewonden) Hermine... gaat ge nu eindelijk stoppen met hier te pas en te onpas binnen te vallen! Doe liever wat ge moet doen en stuur die twee naar hier!
- NICO Lars! Zijt voorzichtig! Denkt eraan! Houdt u in!
- LARS (probeert zich met moeite te kalmeren) Oké... oké... ik ben... kalm. (tegen zichzelf) Zit Bobbie zit. (met ingehouden woede gaat hij zitten)
- HERMINE Dus een sacoche. Maar ik heb geen sacoche in huis. Ik heb alleen een linnen zakske maar dat is niet stevig genoeg om te meppen. Met zoiets, dat zou belachelijk zijn. Dat komt niet genoeg aan.
- NICO Lars heeft ook geen sacoche.
- HERMINE Benedikt wel. En ze heeft mij de toestemming gegeven om hier twee sacochen te komen halen. Als afweerwapen.
- NICO Twéé dan nog?!
- HERMINE Eén voor in haar linker hand en één voor in haar rechter.
- NICO En ze gaat vanaf nu altijd een lange broek dragen zeker om mij gemakkelijker een kniestoot in mijn kruis te geven?!
- HERMINE Ge hebt daar zeker ervaring mee? Maar dat is wel een goed gedacht. Ik zal het haar doorgeven dat ze kan antici-penetreren. (waaggelend naar de kast)
- LARS En heel recht stapt gij ook al niet meer. Dat is hiernaast een drankorgie zeker?!
- HERMINE (negeert hem, opent kast) Laat eens zien... wat hebben we hier allemaal?

- LARS Benedikt moet al ver gevorderd zijn dat ze toestemming geeft om twee sacochen uit haar kast te laten nemen.
- HERMINE Nood breekt wet. (haalt twee handtassen uit de kast, betast ze) Ja, die zien er stevig genoeg uit. (doet de kastdeur dicht)
- NICO Mag ik ze eens bekijken om te weten welke knots ik mag verwachten?
- HERMINE Wat gij moogt doen hé manneke, dat is naar huis gaan en uit de buurt van Saskia blijven!
- NICO (knikt) Ja, chef van 't vrouwenvluchthuis.
- Hermine, met beide handtassen onder haar arm, neemt plots de fles cognac en gaat er mee af.
- LARS Ah neen hé!!! Zoudt ge nu niet doodvallen van dat mens!
- NICO Kalm blijven!
- LARS (kwaad) Ik voel het! Het is er dicht tegen. Ik voel het!
- NICO Drinkt iets om te kalmeren. In uw glas is er nog in. En wat hebt ge nog in huis?
- LARS (kwaad) Chocomelk!!! (drinkt zijn glas cognac leeg)
- NICO Warme of koude?
- LARS Met slagroom! (loopt razend rond) Die spelen met ons voeten hé! Die spelen verdomme met ons voeten! En nog geen klein beetje!
- NICO Laat ze maar doen.
- LARS Is dat nu zo moeilijk om naar huis te komen!? Ze lijken zich daar effenaf te verschansen! 't Kan goed zijn dat ze daar de deur gebarricadeerd hebben
- NICO Ik denk het niet. Hermine loopt veel te graag over en 't weer.
- LARS (rondlopend) Zie! Als mijn vrouw hier binnen de vijf minuten niet is, dan ga ik naar daar en ik sleur haar bij de haren naar hier! Dat spelleke duurt nu al lang genoeg!
- NICO Oeioei Lars! Niet doen jong, niet doen!
- LARS Ik heb er genoeg van!
- NICO Haar meesleuren... dat is gevaarlijk hé man. Als ze struikelt en ze botst met haar schedel tegen de muur en 't loopt slecht af... Hé! Pas op hé! Ge zijt nog geen 82.
- LARS (weet niet waar hij het heeft) Die twee verbergen iets!

NICO Zen... Lars... Zen moet ge zijn. Zen!

LARS *(blijft staan, bekijkt Nico)* Zen...

NICO Diep in- en uitademen. *(Lars ademt diep in en uit)*

LARS *(is wat gekalmeerd)* Oké... sorry...

NICO Is 't over?

LARS *(rustig knikkend)* 't Is over... voor 't moment toch.
Er wordt aan de voordeur gebeld.

NICO Nog bezoek?

LARS Tiens... 'k zou niet weten.... *(gaat de deur openen.)*
Isabel komt binnen.

ISABEL Ah, gij zit hier! Meneer blijft rustig thuis!

LARS Isabel?! Wat komt gij hier doen?!

ISABEL *(geprikeld)* Zal ik wel blijven wachten! We gingen er een schone dag van maken. Wij met ons tweetjes!

LARS *(meteen heel ongemakkelijk)* Isabel... *(doet de deur dicht)*

ISABEL We hadden afgesproken om twaalf uur! *(ziet nu Nico)*

NICO Dag... euh... juffrouw.

ISABEL Isabel. Ik weet niet of ge het weet... maar ik ben...

LARS *(vlug, paniekerig)* Ja kom... euh... Nico wilt ge efkes in de salonkamer gaan? Ik heb iets te regelen met haar onder vier ogen.

NICO Geen probleem, Lars jongen... geen probleem. Doe alsof ge thuis zijt.
(gaat naar de deur van de kamer)

ISABEL Voor mij moet dat niet. Ge moogt gerust weten wie ik ben.

LARS *(ongemakkelijk)* Ja... euh... het is misschien beter...

ISABEL *(tot Nico)* Ik ben zijn lief.

LARS Holala... *(krimpt ineen, zakt op een stoel, handen om zijn hoofd)*

BLACK OUT

TAFEREEL 5

Volgt op het voorgaande.

Lars zit te draaien en te keren op zijn stoel. Isabel is allesbehalve goed gezind.

ISABEL We hadden een afspraak en ge laat u niet zien! Ge laat niks weten! Ge neemt uw gsm niet op! Geen bericht of niks! En ik maar wachten!

LARS (springt recht) Isabel verdomme! Waarom moest gij nu naar hier komen!?

ISABEL Ik was ongerust. Ik dacht dat er u iets overkomen was. Mag dat niet?

LARS Mijn vrouw is wel thuis hé!

ISABEL Waar is ze dan?

NICO Ze is hiernaast bij de buurvrouw.

LARS En ze kan hier ieder moment binnenvallen.

NICO Zij niet, maar de buurvrouw.

ISABEL So what? Wat is het probleem?

LARS Ah, gij noemt dat geen probleem!

ISABEL Weet ge wat écht het probleem is? Dat gij niet kunt kiezen. Mij of uw vrouw!

LARS Ge hebt hier niks te zoeken! Snapt gij dan niet dat dit voor een hoop problemen kan zorgen!

ISABEL Hoelang zijn wij al samen?

LARS Nog niet lang. En eigenlijk zijn we niet eens echt samen. Snapt dat nu toch eens!

ISABEL Vier weken, drie dagen en zeven uren!

NICO Amai, de chronometer ingedrukt.

ISABEL Ik ben maar gewoon een scharrel of wa? Efkes zo tussendoor!

LARS (loopt zenuwachtig heen en weer) Ge weet toch wel hoe het begonnen is tussen ons?

ISABEL Ja... zomaar. We zijn stilaan naar elkaar toegegroeid.

- LARS Neenee... niks van! Niét zomaar! Zéker niet zomaar! En ge weet heel goed hoé?!
- NICO Hoe dan?
- ISABEL *(bij Lars)* Schat, ik zie u graag. En ik kan niet meer zonder u.
- NICO *(schuift naar de tuindeur, doet die dicht)* Huhum... ge weet nooit.
- LARS Isabel, ge hebt er verkeerd aan gedaan met naar hier te komen. Dat is miserie zoeken. Ge moet hier weg.
- NICO Ge hebt me wel nieuwsgierig gemaakt. Hoe is het nu eigenlijk begonnen, vier weken drie dagen en zeven uren geleden?
- ISABEL En ineens noemt ge mij 'Isabel'.
- LARS *(geprikkel)* Gij heet toch Isabel zeker!
- ISABEL *(dicht bij hem)* Ge zegt dat anders nooit. Ge zegt altijd 'zoeteke'.
- LARS *(trekt zich weg, loopt zenuwachtig rond)* Verdomme! Wete gij wel waar ik aan toe ben?! Dat ge mijn binnenste moest gewaar worden!
- NICO Lars, kalm hé, jong. U niet opwinden!
- LARS Ik weet het! Ik weet het!
- ISABEL En hoe denkt ge dat ik mij voel?! Gij laat mij stikken!
- NICO Opgepast met iemand te laten stikken... kan dodelijk zijn.
- LARS *(neemt Isabel bij de arm)* Isabel... kom... ik heb u wat te zeggen. En iets heel serieus!
- ISABEL Ah... tòch! Eindelijk krijg ik uitleg.
- LARS Uitleg?! Houdt u maar vast! Hier! *(sleurt haar bij de arm de salonkamer in)*
- NICO *(gaat naar de deur van de salonkamer toe)* Tjongejongejonge... Wat krijgen we nu? Wie had dat durven denken van onze Lars. Hem kennende zal hij vier weken drie dagen en zeven uur geleden geroepen hebben: 't is in de sacoche!

Via de tuindeur komen Benedikt en Saskia op. Benedikt is nog altijd dronken. Saskia ziet er beter uit. Saskia heeft de twee handtassen bij zich die Hermine voor haar is komen halen.

- BENEDIKT *(zwerig)* Allee vooruit! Hier zijn we dan! Eksjjplikeer het onssjj nu ne keer!
- NICO *(schrikt hevig)* Benedikt!!! *(vliegt naar de deur van de salonkamer)*
- BENEDIKT Ja, dat ben ikke! Hier bibi!!!

- SASKIA *(zwaait haar handtassen rond)* Wat wilt ge nu eigenlijk van ons? Voor wat zitten jullie te bleiten dat we naar hier moeten komen?
- BENEDIKT Waar zit mijnen halven trouwboek?!
- NICO *(paniekerig, plakt tegen de deur)* Benedikt... euh... 't is best dat ge hier weggaat.
- BENEDIKT Voor wat?!
- NICO Saskia ga mee met haar. Ga van waar ge komt! Direct!
- SASKIA Ah maar gij lelijke oelewapper! We moesten op dwingend bevel stante pede naar hier komen en nu moeten we weg! Ge moet weten wat ge wilt hé knuppel
- NICO Benedikt, als uw leven u lief is... moet ge nu weg.
- BENEDIKT Oei... ik moet oppassen... ze gaan hier gevaarlijk doen!
- SASKIA Als haar leven haar lief is...? Is dat een bedreiging? *(houdt haar handtassen klaar om ermee te slaan)*
- NICO *(ongemakkelijk)* Euh... d'er is iets met Lars...
- BENEDIKT 't Zal wel zijn... hij heeft met Lussjijee in de ssssjoonaaa gezsjeten... een heet geval, zenne.
- NICO Luistert... ik zal het u zeggen... *(verzint)* ...Ik heb een visioen gehad.
- BENEDIKT Een viesjjjenoen!?
- NICO Ik heb dat nog gehad en al mijn visioenen zijn uitgekomen!
- SASKIA Een visioen! Gij?! Sterrekes zeker! Dàt zult ge gezien hebben! Sterrekes omdat ge ergens niet aan uw trekken kwam en ge met uwe kop tegen de muur liep. Het deksel op uw neus gehad?
- NICO 't Is echt! Ik had een duidelijk beeld in een droom! Levensecht! En ik was niet aan 't slapen! Dat droombeeld was daar ineens.
- SASKIA Als gij zo begint te klappen over visioenen, over dromen, over waanbeelden en wat weet ik nog allemaal van die lulkoek, dan weet ik al wat er volgt. Ge gaat met een verzinsel iets goed praten wat niet al te koosjer is. Zoals een zoveelste affaire. Verstade? Hé? Verstade?
- NICO *(tot Benedikt)* Het gaat over Lars en u, Benedikt.
- BENEDIKT Wat is er met mij?
- NICO Lars gaat u vermoorden.
- BENEDIKT Oesje.

NICO Echt waar! Lars is een aanstaande moordenaar. Dat zag ik in mijn visioen. Hoé precies was minder duidelijk, maar 't ziet er meer en meer naar uit dat hij het op u gemunt heeft, Benedikt. En gezien de situatie van 't moment kan dat iedere minuut gebeuren.

BENEDIKT Hij gaat mij van kant maken!? (schiet in een lach)

NICO Ge moet dat wel au sérieux nemen hé! Uw leven hangt ervan af!

SASKIA Allee vooruit... subiet een echtelijk drama hier te plekke!

BENEDIKT (dronken lachend) Mij vermoorden in zijn vissjiiinoen... Da's een goei....ik bepis mij van 't lachen.

NICO Gij moet hier weg!

BENEDIKT Lars... mij?... (teken met hand over keel, lachend) Ja tarara! Belòven jà!

SASKIA Weet ge nog zoiets onnozel?!

NICO Geloof mij nu toch! Bij Lars gaan de stoppen doorslaan en hij gaat moorden! Er komt een bloedbad!

BENEDIKT Maar dàt issj nu eensssj een schoon virginienoen! Om duimen en vingerssj van af te likken!

SASKIA Kunt ge nu niks ànders verzinnen om ons hier buiten te krijgen!?

BENEDIKT Allee vooruit met de geit! Dan reis ik binnenkort naar pierenland. Maar hij gaat de begrafenissjkkossjen betalen, zenne! Ik betaal genen bal!

SASKIA Ik verschiet ervan dat ge voor uzelf geen visioen hebt gezien... Een treurende mokke die rond uw nek vliegt en die gij moet troosten.

NICO Awel... ja... zo een visioen heb ik ook al gehad.

SASKIA En dat is al meer dan eens uitgekomen! Dat weet ik maar al te goed.

Op dat moment gaat de deur van de salonkamer open en Isabel komt binnen. Ze laat de deur open.

ISABEL (over haar toeren) Dat kan niet! Dat mag niet! Dat zal niet! (ziet Nico, vliegt hem rond zijn nek) Troost mij! Alstublieft... troost mij!

BENEDIKT Wat issj da met die mokke die vliegt?!

NICO (tot de dames) Ziedet! (tot Isabel terwijl hij zich losrukt van haar) Jaja... 't is goed... treurende mokke... Wacht efkes. (duwt haar opzij)

SASKIA Wat krijgen we nu?!

NICO (luid tot de dames, doet in de openstaande deur terwijl teken naar Lars in de kamer, die we dus niet zien) Daar verschiet ge van hé... (met nadruk)

Benedikt en Saskia! (sist in de deuropening tot Lars) Ze zijn hier! (trekt vlug deur salonkamer dicht)

ISABEL (triest jammerend) 't Is over! 't Is gedaan. Zo ineens. (begint nu te wenen)
Zonder boe of... (dan plots snikkend) ba....aaaaa.

NICO (tot Saskia en Benedikt) Voilà! Mijn visioen komt uit! Ik bedoel: mijn visioen dat er ineens een ongelukkig schaap mijn pad kruist.

ISABEL (wenend) Nu ben ik weer alleen! Helemaal alleen en verlaten! En daar kan ik niet tegen!

NICO (bij haar, legt zijn arm om haar schouder) Maar nee schat... ik ben er toch... en ik zal er altijd voor u zijn.

SASKIA Allee vooruit, zijne testosteron schiet al direct de hoogte in.

NICO Hier... ga zitten om te bekomen... (doet haar in de zetel zitten) En trekt u niks aan van heel dat gedoe hier. Dit heeft niks met u te maken. Dus, ge zijt hier niet. Oké! Ik zal het straks uitleggen... en wees gerust... ge zijt bij mij in goei handen.

SASKIA Maar hoort hem nu toch eens bezig!

ISABEL (wenend) Ja, 't is goed... ik ben hier niet. Ik wíl hier niet meer... (uitsnikkend) ...zij...ij..ijn!.

BENEDIKT (dronken) Hé... hé...hé...! Wacht eensjjj... wat zat die daar in ons sssjjjalón te doen?!

NICO Neenee... daar was ze niet! Zij komt uit het niets.

BENEDIKT Uit het niksssjj...? Dan.... Dan... issjjj die hier niet?

NICO Ze komt uit... mijn visioen.

SASKIA Zeg onnozelaar, gaat ge hier nog lang van die prietpraat staan uitkramen! Denkt gij nu echt dat wij stomme trutten zijn?!

BENEDIKT Ik ben wel een trut... allee... een ssjakossjjentrut... maar niet stom!

NICO Ja, ik weet het... 't klinkt allemaal nogal onwaarschijnlijk... dat van mijn visioen... en toch is het zo. Ge ziet het toch... mijn visioen over een wanhopig meiske... hup... ineens is ze hier. Ge hebt het nu zelf meegemaakt.

BENEDIKT En hoe issj het dan met uw virginie-noen dat hij mij gaat vermoorden!? Ssjjtaat dat ook nog op de agenda?

NICO Jaja... absoluut! Zeker en vast! Daarom is het best dat ge weggaat. Uit het zicht van de aanstaande huiselijke crimineel.

BENEDIKT Maar ik wil erbij sssjijn alsss hij mij... kkrirt... (beweging aan keel) afmaakt. Dat wil ik niet misssjen.

SASKIA Nico... ik heb er nu schoon genoeg van! Met uwe belachelijke zever! Zijde gij stoned of wa!? Stap het af en laat ons met rust!

BENEDIKT (wijst waggelend naar de wenende Isabel) En pakt die daar mee... uw virginie uit het nikssjjj...

Hermine op via de tuindeur.

HERMINE (is ook nog steeds dronken) Héla mijn meiskes! Hoe zit het hier!? Leeft ge nog?

BENEDIKT Ja... maar niet lang meer. Ik ben op weg naar de ssjlachtbank!

SASKIA Benedikt, ge gaat gij juistekes nergens naartoe. Waar gij nu naartoe moet is naar uw bed. Verstade? Hé? Verstade?

BENEDIKT Sssjubiet gaat ge nog sssjegggen da'k toeterssjat ben.

HERMINE (lallend) Ah neen zeker... ge zijt zo teut als Lazaret.

NICO Is 't niet Lazarus?

SASKIA Hermine, gij ziet er anders ook niet zo katholiek uit.

NICO Jullie zijn bezig met een ferme zuippartij zo te zien!

SASKIA Nog een geluk dat ik niet zo meedrink. Ik moet nog met de auto rijden.

BENEDIKT Allemaal de ssjjuld van die hoerenloper van mij... en van Lusssjie...

HERMINE Vergeet die twee andere dweilen niet.

BENEDIKT 't Isjj daarmee dat ik een... een... dingen... heb... een de...delirium tremenssjjj.

SASKIA Zeg hé... 't is nu genoeg! 't Is nu wel geweest. De bar is gesloten! Benedikt, in uw bed. Enkele uren slapen en dan zijt ge een ander mens. En gij, Hermine, gij zoudt beter ook uw roes gaan uitslapen.

HERMINE (merkt nu Isabel op, die nog steeds in de zetel zit te treuren) Oh... maar.. d'er zit hier nog één binnen.

BENEDIKT Da's virginie van de viesjjje sjoen. Die komt uit zsjjne kop. (doelt Nico)

HERMINE Hein?

BENEDIKT Maar die issjj hier nie.

HERMINE Hoe?

NICO Nee, die is hier niet.

- HERMINE Ah maar allee...
- BENEDIKT Ik zzzjie zzsje nie... en gij zssjiet zsje ook nie! Lucht issjj zssjje! Lucht! Nikssj... niemendal... noppessjj...
- HERMINE Ja tarara... (naar Isabel toe) ... dag juffra van 't virgienoën...
- SASKIA (neemt Hermine bij de arm, trekt haar wat weg van Isabel die niet eens heeft opgekeken) Laar maar Hermine. Laat rust waar rust is.
- HERMINE Dat heb ik nog gehoord.
- SASKIA En wat komt ge doen? Ik dacht dat ge thuis ging opruimen.
- HERMINE 'k Ga mijn afwasmachien opzetten... maar 'k heb geen zeepblokske in huis. Benedikt, mag ik van u een blokske lenen? Ik zal het terug brengen.
- NICO Als 't zijn werk gedaan heeft zal er van dat blokske niet veel meer overschieten.
- SASKIA Moeit u niet, gij! En zijt ge nu nog niet weg met uw visioengriet?!
- NICO Ik heb nog iets te zeggen tegen Lars. (naar Isabel) Gaat het?
- Isabel knikt. Nico legt troostend zijn hand op haar schouder. Zij kijkt op naar hem, glimlacht even.
- BENEDIKT Een sssjeeepblokssske... 'k sssjal 't pakken... (waggelt naar keuken toe)
- SASKIA Neenee... zet gij u maar liever wat neer. Ik neem het wel.
- BENEDIKT Daar vanonder in dat Tuuupenwaardoossjekē.
- Saskia neemt onderaan het kastje het Tupperwaredoosje.
- HERMINE Eén is genoeg, zenne... Voor vandaag toch.
- NICO (tot Isabel) Zo zie ik u liever... als ge lacht.
- HERMINE Hé... die klapt tegen die Virginie Niks!
- SASKIA (wil er een blokje uitnemen, maar merkt het op) Maar... (trekt haar hand onmiddellijk weg uit doosje, kijkt erin, ruikt even)
- BENEDIKT (gaat zitten aan tafel) Ik peinssjj da'k ssjjubiet een heel flessj ssjppuitwater ga uitdrinken. 't Mag er langssjj mijn oren uitkomen.
- SASKIA (komt met doosje naar de tafel) Zeg Benedikt... wete gij wel goed wat hier in zit?
- BENEDIKT Blossskessj voor den afwassjjj.
- SASKIA Niks van! Blokskes vergif, jà.

- NICO Vergif?!
- HERMINE *(kijkt in de doos)* Nondedju... dat zijn dezelfde blokskes als die hier op 't paadje.
- SASKIA Dat zijn blokskes rattenvergif!
- BENEDIKT D'er zsjit zsjoe een blokssjke in 't machien.
- SASKIA *(trekt vaatwasser open, kijkt)* Ja... da's waar. Hier zit een blokske vergif in. Een chance dat ge die niet hebt aangezet, al uw eetgerief en uw glazen zouden met vergif gewassen en gespoeld zijn.
- NICO Maar dat is... een moordpoging!
- SASKIA *(kijkt verbouwereerd naar Nico)* Uw visioen!
- NICO Ziedet! 't Komt uit! En hij gaat het op die manier doen. Benedikt, hij wilt u vergiftigen.
- BENEDIKT 'k Zssjal melk drinken... dat isssjjj goed tegen vergif. Melk.
- SASKIA Benedikt, Nico heeft gelijk. Ge zijt best dat ge nog wat uit Lars zijn ogen blijft. *(zet doosje in de keuken)*
- HERMINE Wete wat? Komt mee mij mee.
- SASKIA *(bij Nico)* Nico... gij moet eens deftig met Lars klappen! Dit is er echt over!
- NICO Ziet ge nu dat die visioenen gene zever zijn.
- SASKIA Ik heb nooit geweten dat ge de gave van helderziendheid had.
- NICO Tja... ik heb dat geleidelijkaan ondervonden.
- SASKIA Hebt ge dan soms nooit een visioen over lottogetallen?
- NICO Neen. Dat niet.
- SASKIA Spijtig.
- NICO Maar misschien komt dat nog.
- SASKIA Denkt ge? We hebben het er wel nog over.
- NICO Wilt dat zeggen dat ge...?
- SASKIA *(doelt Isabel)* Vergeet dat treurspel niet.
- Ondertussen is Benedikt met behulp van Hermine recht geraakt van haar stoel*
- BENEDIKT Zie... alssjj hij dat durft hé... mij doodvergiftigen... *(naar deur salon toe)* ...dan ik wring ik hem de nek om.

HERMINE Nee Benedikt mens... ge gaat mee met mij.

BENEDIKT Larssj de killer!

Hermine en Benedikt sukkelen dronken naar de tuindeur. Ze ondersteunen elkaar.

HERMINE (tot Benedikt) Ge komt u bij mij verschuilen en ik blijf dicht bij u als boodiengaard.

SASKIA (naar hen toe) Bodyguard bedoelt ge zeker.

HERMINE Haar lijfwachter.

SASKIA (keert zich om, tot Nico) Zeg hem dat zijn eerste poging mislukt is.

De drie dames gaan af via de tuindeur.

NICO (tot Isabel) Gaat het?

ISABEL Waarom wilt niemand mij?

NICO Ge zult wel eens op de ware botsen.

ISABEL (begint weer te wenen) Ik ben al dikwijls op de ware gebotst... maar 't was nooit de wære ware.

NICO Dat komt nog wel. (naar deur salon, opent die) Lars, de kust is veilig. Ze zijn weg.

LARS (komt binnen) De kust is veilig... denkt gij misschien dat ik mij daar als een bange haas verstoppt heb?

NICO Wat anders? Daarbij, het was in ieder geval toch het beste dat ge efkes op de achtergrond bleef.

LARS (ziet Isabel zitten) Isabel... nogmaals... het spijt me.

ISABEL (staat recht, is wat gekomen) Ik had er nochtans veel van verwacht. Ik dacht dat ik eindelijk de liefde had gevonden. Mij dumpen nog voor het begon! Hoe denkt ge dat ik mij voel?! Wete gij wel wat dat doet met een vrouw?!

LARS Ge moet nu ook niet de dramaqueen uithangen hé. Ik heb u wel door.

ISABEL Ge hebt mij diep gekwetst.

LARS Sorry dan. Oké? Ik wilde van in het begin gewoon vrienden zijn. Meer niet. Maar gij zag het helemaal anders.

ISABEL Ge liet mij aanvoelen dat er tussen ons iets schoons aan 't bloeien was.

LARS Het spijt me als ik verkeerde signalen zou hebben uitgestuurd.

ISABEL Gij zijt iemand met twee gezichten, wete gij dat?

- NICO Met twee gezichten? Ja... misschien schuilt er ook ergens een moordenaar in hem. (wanneer Lars hem scherp aankijkt) Sorry.
- LARS Isabel...
- ISABEL Laat maar, zeg maar niks meer. Vanaf zondag zwem ik volledig aan de andere kant, ver van u. 't Is gedaan met tussen uw benen te duiken, wat ge zo graag had (gaat naar de deur) Salut.
- NICO (vlug) Euh... juffrake... heb ge soms geen visitekaartje mee? Voor het geval dat ge een luisterend oor nodig hebt.
- ISABEL Als ge van hetzelfde slag zijt als uw vriend dan heb ik liever dat gij ver uit mijn buurt blijft. (opent de deur, gaat weg)
- NICO (kijkt verwonderd naar Lars) Awel?
- LARS Awel wat?
- NICO (knikt in de richting van de voordeur) Pas op, niet dat ik daar zaken mee heb.
- LARS Dat was een complete vergissing. Ik heb me laten belazeren. Ze is ook lid van de zwemclub en ik zat iets te drinken in de cafetaria. Vier weken geleden. Ze kwam bij mij. Ze was alleen, had behoefte om eens te praten. Enfin een hele rimram over haar trieste toestand en ik, de onnozele kinkel, ik kreeg compassie en van het één kwam het ander. Twee keren ben ik bij haar thuis geweest toen Benedikt naar de stad was... (kijkt Nico aan) Héla! Nièt om wat dat gij nu denkt, manneke!
- NICO Ik denk toch niks.
- LARS Weet ge wat we daar gedaan hebben bij haar thuis? Zitten schaken.
- NICO Schaken?
- LARS Ze is zot van schaken! Maar stilaan begon ze toch wat meer rond mijn nek te hangen. In haar ogen was ik haar minnaar. En ze begon mij 'schat' te noemen.
- NICO En gij haar 'zoeteke'.
- LARS Alleen om het wat gemoedelijker te maken. Ik geef toe dat ik op de duur wat meer sympathie voor haar kreeg.
- NICO (zingt) "Sympathe is geen liefde"
- LARS Voilà. En ik wilde het niet te ver laten komen. We hadden vandaag afgesproken om twaalf uur en ik was van plan haar te zeggen dat ik er zou mee stoppen. Ik zou niet meer gaan schaken.
- NICO Ge verloor altijd en ge kunt niet tegen uw verlies.

- LARS Maar met heel de toestand van die toekomstvoorspelling is dat uit mijn gedachten gegaan. Daaraan ziet ge hoe onbeduidend die vriendschap is. Duikt ze hier nu toch niet binnen zeker! Enfin niet letterlijk hè. Ze is niet tussen mijn benen doorgezwommen. En ik ook niet tussen die van haar. Ze kent mijn adres. Iedereen heeft een ledenlijst van de zwemclub.
- NICO Ik probeerde om vooral uw vrouw hier weg te krijgen. Maar te laat... wie kwam er uit de kamer gesprongen? Uw schaakstuk... de dame. Al jankend... ge hadt ze schaakmat gezet.
- LARS Benedikt deed nogal wat zeker?
- NICO Niet zo zeer eigenlijk. Daarvoor is ze momenteel in een té gezegende toestand.
- LARS Ja, die is zich echt serieus aan het bezatten. Ik vraag mij af waarom.
- NICO Ik heb alles uit de kast moeten halen om het allemaal wat aannemelijk te maken. Die twee denken nu dat ik visioenen krijg die werkelijkheid worden.
- LARS Visioenen!?
- NICO Over de aanwezigheid van uw schaakstuk en ten tweede dat gij op het punt staat te moorden.
- LARS Weet Benedikt dat?!
- NICO Ik kon niet anders dan er iets over te zeggen. Ik heb er wel bij gefantaseerd dat ge het op h^àar gemunt hebt. Ah ja, ik moest wel iets verzinnen om haar hier weg te krijgen want ze mocht uw minnares niet zien.
- LARS Maar zij is mijn minnares niet! Ik heb het u daar uitgelegd.
- NICO Dat kon ik toch niet weten? Toen ze hier binnendook zei ze dat zij uw lief was.
- LARS Verdomme hé! Dat er ook nog bij. Mijn vrouw die denkt dat ik haar ga vermoorden!
- NICO Ik had dat dus verzonnen... Maar 't mooiste van al... Lars, ge zijt wel al b^ézig met uw moordplan hé.
- LARS Hoedat?
- NICO Gij wilt uw vrouw vergiftigen.
- LARS Maar bijlange niet.
- NICO Neen? (naar keuken, neemt er doosje met de gifblokjes) En dit dan? Vergif in uw vaatwasser.

LARS Maar dat heb ik niet gedaan! *(beseft het dan)* Maar wacht eens... dat zijn de blokjes die ik vanmorgen heb meegebracht... en die lagen op de verkeerde plaats. Daar vanonder en niet helemaal boven waar ze zouden moeten liggen, bij 't gevaarlijk gerief.

Op dat ogenblik wordt er aangebeld. Ze kijken verbaasd op.

LARS Wat nu weer?!

NICO Uw zwemster is daar toch niet terug?! Misschien om nog eens tussen uw benen te duiken.

LARS Zot.

Lars opent de deur. Het zijn Karen en Luc die binnenkomen. Maar Luc heeft nu zijn zigeunerinkledij aan.

KAREN En kozzen? Al wat bekomen?

LUC Ge waart er echt niet goed van hé man.

LARS *(doet de deur dicht)* Is het voor de nazorg dat ge gekomen zijt?

KAREN *(toont portefeuille)* Hier, uw portefeuille.

LARS Hola... lag die bij jullie?

KAREN Was uit uw achterzak gevallen.

LUC Tijdens mijn uitleg zat gij op uw stoel te draaien en te keren.

LARS *(neemt zijn portefeuille aan)* Merci... Heel vriendelijk dat ge mij die komt brengen.

KAREN We deden toch nog eens een toerke met onze knalgele Ferrari 458.

NICO *(tot Luc)* Dus gij zijt die... euh... madam... van de tarotkaarten?

LUC Madam Lucy.

KAREN Als gij wilt weten welk groot geluk u te wachten staat, meneer... ge kunt altijd eens langskomen. Ons adres...

NICO *(vlug)* Neenee... ik weet liever niks over een toekomstig groot geluk. Ik weet nu tot wat dat kan leiden.

KAREN Dat ligt aan de getrokken kaart.

LARS In combinatie met twee andere kaarten. Echt, ik ben er niet goed van.

LUC Wat was het oordeel ook weer?

LARS Ik ga een moord plegen!

- LUC Ah ja... juist ja... Tja... dat is natuurlijk niet zo een schoon vooruitzicht.
- LARS Zoudt ge denken?
- NICO Waar hij het moeilijk mee heeft is dat hij niet weet wie en wanneer en hoe hij gaat uitpakken. Die onwetendheid knaagt aan hem.
- LARS Ja, door het verschrikkelijke verdicht was ik zo verschoten dat de rest van uw uitleg niet meer tot mij is doorgedrongen.
- LUC Ik kan altijd proberen de sessie te herdoen. Maar bij mij thuis dan, ik heb mijn kaarten nooit bij me.
- KAREN Home-sessies doen we niet. Nog niet.
- LARS Ik kan nu niet weg. Alles staat hier op zijn kop. Juist door dat onheilspellend vonnis.
- NICO 't Is echt niet mogelijk om u te herinneren wàt precies de details zijn?
- LUC Neen, die kaarten hebben hun betekenis sàmen en op dat bepaald tijdstip. De combinatie op dat momentum is bepalend. De kaarten overlappen elkaar en... tjakke... de esprit wordt geactiveerd en zal de nodige energie opwekken om tot de daad over te gaan.
- NICO (verbluft) Alstublieft de gazet!
- LARS En aan mijn aura kunt ge ook niks zien? Ge hebt vanmorgen er wel aan gezien dat ik er klaar voor was.
- LUC Wel... euh... ik kan een poging doen...
- KAREN Doe dat... probeer... ik zie dat mijne kozzen in zak en as zit.
- LUC Oké.
- LARS Ik zal maar weer op dezelfde plaats gaan zitten. Dat is dan toch al een eerste link. (gaat op dezelfde stoel zitten als bij de eerste sessie)
- NICO Nu ben ik eens curieus. Ik mag er toch bij blijven?
- KAREN Jaja,'t is maar een oppervlakkige diagnose.
- LUC (zet andere stoel naast Lars, gaat zitten, heel dicht bij hem) Hier gaan we.
- NICO (trekt zich wat achteruit) Er kan toch niks ontploffen?
- LARS Ik begin al te zweten.
- KAREN Da's rap.

Luc begint weer met beide handen onderzoekend rond Lars' lichaam te bewegen.
Op dat ogenblik komt Hermine op via de tuindeur.

HERMINE *(schrikt)* Oooh!!!

NICO *(vliegensvlug bij haar)* 't Is niks, Hermine!

HERMINE Die zijn hier terug bezig!

NICO Neeneen... die... euh...zijn hier niet! Die komen ook uit mijn visioen.

HERMINE Gelijk die Virginie? Komen die ook uit uwe kop?!

NICO Ja...

HERMINE *(doelt Luc, die zijn actie stopt en verwonderd opkijkt)* Maar dat is een andere. Dat moet die Ariana zijn. Ze wisselen mekaar af.

NICO Neenee...

HERMINE Zo groot is die toch niet? *(tot Luc)* Staat eens recht, Ariana!

NICO Nee, dat kan niet! Die zijn hier niet. Gij ziet dingetjes die er niet zijn. *(doet nu teken naar Karen en Luc dat ze niets mogen zeggen)* Ge hoort ze toch niet klappen hé!

HERMINE Nu dat ge 't zegt... d'er komt niks uit.

NICO Juist omdat ze er niet zijn.

HERMINE Ook lucht!

NICO Precies... allee, ga nu maar weg.

HERMINE Waar ik eigenlijk voor kom...

LARS 't Is niet waar hé!

HERMINE Benedikt heeft het ondertussen erg te pakken, zenne. 't Is precies goed doorgedrongen nu. Ze is compleet de plank af omdat haar man haar gaat vermoorden. *(kijkt terwijl met boze blik naar Lars die er ongemakkelijk bij zit)*

NICO *(gehaast)* Ja... oké... wat komt ge dan halen?

HERMINE Ze wil troost vinden in het knuffelen. Benedikt is toch zo een knuffelbehoefte. Dat zou hij nochtans moeten weten.

LARS *(veert op)* Moet ik haar komen knuffelen?

HERMINE Gij niet, nee! Gij zoudt haar doodknuffelen.

NICO Moet ik dan komen?

HERMINE Ze wilt haar sacochen knuffelen. Dat brengt haar troost. Ze zou nochtans beter wat slapen want ze is een beetje strontzat.

LARS Haar sacochen!? Haar sacochen?! Gaat ze haar sacochen knuffelen!? Maar is die nu helemaal van lotje getikt!

HERMINE Neenee, niet van 't slotje. 't Mogen ook sacochen zonder slotje zijn. Hé zeg, en als dat mens daar nu troost bij vindt. Laat haar toch doen. Dat is haar sacochenvirus die haar parten speelt.

LARS (naar de kast) Oké, een knuffelsacoche dus. Echt gestoord is dat mens! Compleet gaga! (neemt de eerste de beste handtas uit de kast, geeft haar die) Hier.

HERMINE Neenee, ze wilt er een hele hoop.

LARS (razend) Een hele hoop?! Dan nog een hele hoop!? Awel, 't is goed! Ze krijgt er in overvloed! Een hele zeecontainer! (graait verschillende handtassen uit de kast, stopt ze in de handen van Hermine) Hier! En hier!

NICO Houdt u kalm, Lars.

LARS En hier! Vlammenste miljaarde! Dat ze ze allemaal betast en wrijft en bepotelt!

NICO Rustig! Rustig!

LARS (over zijn toeren, roepend) De hele rataplan! Moet er nog zand zijn?!!!

Lars heeft nu zoveel handtassen in de handen van Hermine gestopt dat ze er bijstaat met een hele berg voor haar gezicht.

HERMINE Hela! Maar nu zie ik niks meer. (weet niet goed waar ze moet stappen)

NICO (neemt haar bij de armen en draait haar om) 't Is die richting.

Hermine strompelt naar de tuindeur.

LARS (gaat springend weer op zijn stoel zitten, in alle staten) Komaan... madam Lucy... nu wil ik het eindelijk weten! En ge gaat hier niet buiten voor ge mij de details vertelt.

NICO Lars, alstublieft... kalmeer u nu toch. Ge moet zo geen moord en brand schreeuwen.

LARS (luid roepend) En zwijg mij van 'moord'!

Ondertussen sukkelte Hermine nog altijd aan de tuindeur met de hoge berg handtassen.

LUC Oké, ik ga mijn best doen. (zet zich weer in houding, dicht bij Lars, zijn handen bewegend)

KAREN Doe uw best hé schat.

Aan de tuindeur keert Hermine zich om, waggelt wat naar voor.

HERMINE Die klappen! Die niks klappen!

NICO Hermine, om de liefde Gods... gij kunt hier nu niet bij helpen! Kom!

Nico wilt haar naar buiten begeleiden als op dat moment Benedikt komt binnen gestrompeld.

BENEDIKT Waar blijven mijn ssjakkenossjen? Ik kan 't niet meer houden. (ziet nu Lars zitten met die 'zigeunerin' dicht bij hem. Schrikt hevig) Madam Lussscjjiiee... met mijne man aan 't foefelen!!!

Van het schrikken (en van de drank) begint Benedikt te zwijmelen. Nico, die aan de tuindeur stond, dus dicht bij haar, springt naar haar toe. Benedikt valt achterover in zwijm. Nico kan haar net opvangen.

BLACK OUT

TAFEREEL 6

's Avonds.

De handtassen die Hermine in het vorige tafereel in handen had, liggen nu op een grote hoop opgestapeld in de canapé. Lars zit aan de tafel. Drinkt een tas koffie. Benedikt komt uit de kamer. Ze is nuchter nu. Ze heeft een grote fles spuitwater mee en haar glas. Ze ziet er ellendig uit.

LARS Ge hebt goed geslapen. Ik heb u tot hier gehoord.

BENEDIKT Amai, 't draait nog voor mijn ogen.

LARS Hoe zou dat nu komen?

BENEDIKT Nooit meer! Nooit meer drink ik nog een druppel alcohol. (gaat zitten, schenkt haar glas vol met spuitwater)

LARS Ik heb u nog nooit zo stevig weten drinken. Hadt ge daar een reden voor?

BENEDIKT Ge zoudt voor minder. (tijdens volgende replieken drinkt Benedikt regelmatig haar glas leeg, vult het dan opnieuw)

LARS Ahah... nu gaan we 't krijgen.

BENEDIKT Ik was er vast van overtuigd dat gij naar hoerenkoten begon te gaan. En naar massagesalons... en privéclubs.

LARS Wié gaat er hier naar een club?

BENEDIKT Ik niet.

LARS Ah neen? Een club... met nieuwelingen... inwrijven... betasten?

BENEDIKT (wilde net drinken, verslikt zich) Wàtte?!

LARS Met russen dan nog wel?!

BENEDIKT Zeg manneke, waar hebt gij het eigenlijk over?

LARS En ik mocht het in geen geval weten. 't Zou er bovenarms op zitten.

BENEDIKT Hebt gij zelf ook niet wat veel gedronken?

LARS Hermine heeft me alles verteld. Dus geef het nu maar toe. En ge moet geen schrik hebben. Het laat me koud. Ik ga er me niet over opwinden. Ik ga niet uit mijn krammen schieten. Niks! Niemenda! Ik blijf een braaf schoothondje.

- BENEDIKT Ah, het laat u dus koud wat ik doe? Ook al zou ik een scheve schaats rijden?
- LARS Ik moet wel.
- BENEDIKT Hoe?
- LARS Snapt ge het dan niet? Of wilt ge het niet snappen?
- BENEDIKT Nee-e, mijne molen hierboven draait nog niet zo goed.
- LARS Ik zit wel opgescheept met een verschrikkelijke dreiging hé. De toekomst die mij is voorspeld.
- BENEDIKT Oh dat?! (moet lachen)
- LARS Jà dat. Ik wil niet dat een discussie met u uit de hand loopt. Want dan zou ik mij kunnen opwinden en godweet wat er dan kan gebeuren.
- BENEDIKT Ja, 't zou niet de eerste keer zijn dat het er tussen ons heftig aan toe gaat en zoals gij dan reageert. Gij, met uw kort lontje, ge begint nogal rap te flippen als we woorden hebben.
- LARS Dus vermijd ik maar beter iedere discussie. Het zou fataal kunnen aflopen.
- BENEDIKT Lieve schat... wat ik wil is dat gij weer uzelf wordt. Toekomst voorspellen... laat me niet lachen. En zeker door die Luc. Die kent er stuik niks van. Dat is alleen maar om hem interessant te maken. Net zoals hij nu in vrouwenkleren rondloopt. Ik kon mijn ogen niet geloven toen ik bijkwam. Stelt u voor! De zigeunerin! Madam Lucy.
- LARS Dan hadt ge hem vanmorgen moeten zien als Lucienne.
- BENEDIKT Ik viel bijna opnieuw van mijn stekken.
- LARS Het was wel schrikken toen ge steil achterover sloeg, zo wit als een lijk.
- BENEDIKT Wat wilt ge. Ik kreeg een mokerslag in mijn gezicht. Gij met een zigeunerin boven op u. Dat hartbrekend beeld op mijn netvlies en ineens werd alles zwart.
- LARS Een geluk dat Nico u nog net kon vastgrijpen.
- BENEDIKT Maar dan trok ik mijn ogen weer open en ik zag wie ze waren. (moet nu lachen) Karen! En dan vooral Luc... als manwijf!
- LARS We kunnen er wel om lachen maar ondertussen zitten ze er toch maar warmpjes in. Luc had de toekomst van zijn vrouw dus juist voorspeld, dat ze een lottoformulier moest invullen.
- BENEDIKT Puur toeval. Zeker weten.

- LARS Ik weet nog zo niet. Ge hebt zo van die mensen met verborgen paranormale gaven die dan op latere leeftijd naar boven komen.
- BENEDIKT Zeg maar... ik geloof dat ik er klaarheid begin in te zien.
- LARS Allee, dan ziet ge toch al beter nu.
- BENEDIKT En ik begin het stilaan ook te snappen... als ge alle puzzelstukjes bijeen legt.
- LARS Zwijg mij van puzzelstukjes! Die vielen bij madam Lucy ook samen, maar dik in mijn nadeel.
- BENEDIKT Hermine! Zij heeft voor ons de puzzel totaal verkeerd gelegd.
- LARS Hoe bedoelt ge?
- BENEDIKT Gij hebt het daar over een club met russen. Nu herinner ik het mij. Wij hadden hier een gesprek. En ik maakte haar wijs dat ik bij een sacochenclub was want ze had mijn hele collectie gezien. En Saskia deed er dan een nog een schepje bovenop. Ze maakte Hermine wijs dat ik sacochenziek was, dat ik een virus had.
- LARS (het begint hem te dagen) Virus... vandaar die vier russen in die club. Typisch Hermine!
- BENEDIKT En Saskia en mij heeft ze ook iets totaal verkeerd voorgespiegeld.
- LARS Over wat ze hier gezien had?
- BENEDIKT Over een madam Lucy... En over een Laura...en Ariana.
- LARS Hermine heeft gewoon alles verkeerd verstaan en er haar eigen interpretatie aan gegeven.
- BENEDIKT Met als gevolg... gij over uw toeren en ik over mijn toeren.
- LARS Jaja, allemaal goed en wel... maar ondertussen zit ik nog altijd met die moord opgezaald.
- BENEDIKT Ik geloof daar niet in. Maar 't is goed dat gij daar wèl in gelooft.
- LARS Oh ja?
- BENEDIKT Als ge daardoor vanaf nu altijd kalm, toegevend en minzaam zijt... voor mij niet gelaten. Zoveel te beter. Zo heb ik u graag.
- LARS Jaja, dat zal wel.
- BENEDIKT Maar er is wel iets dat niet past bij Hermine haar verkeerd gelegde puzzel.
- LARS Wat?

- BENEDIKT Die mokke die daar in ons salon zat.
- LARS Oh die.
- BENEDIKT Die.. ja. In ieder geval heeft Nico goed zijn best gedaan om alles toe te dekken.
- LARS Zij is bij de zwemclub en heeft mij eigenlijk een loer gedraaid. Ze werd verliefd op mij en ze wilde mij inpalmen. Ik ben er niet op ingegaan. Maar ze stond hier vandaag ineens aan de deur. Ik heb het haar eens goed gezegd. Dat ze mij moest gerust laten.
- BENEDIKT Ze kwam in ieder geval jankend uit de kamer.
- LARS Benedikt, schat... ge gelooft mij toch als ik zeg dat het niks voorstelde. Hoogstens wat geflirt.
- BENEDIKT Dacht ik al.
- LARS Nu, ik ben blij dat het allemaal is uitgeklaard. Tjonge, was me dat een bewogen dag.
- BENEDIKT Nog één ding.
- LARS Oei.
- BENEDIKT 't Gaat over mij... ik moet u iets bekennen. (meteen wat ongemakkelijk) wel... euh... omdat ge daar klapt over... geflirt...
- LARS Zeg maar wat ge te zeggen hebt. (beseft het dan, springt op) Wie is het?!
- BENEDIKT Begin niet hé!
- LARS (loopt nu wel nerveus rond) Ge moet gene schrik hebben. Ik mag mij niet kwaad maken, niet uitvliegen... en zeker niet de woesteling uithangen omdat ik te weten kom dat ik horens draag.
- BENEDIKT Ge moet niet overdrijven hé zeg! Ge draagt gij bijlange geen horens! Wat is me dat nu! 't Is ook... zoals gij... wat geflirt. Maar 't mijn is voor een goed doel.
- LARS Wablieft?! Versta ik het goed?! Gij flirt voor een goed doel?!
- BENEDIKT Voor mijn sacochen.
- LARS Allee vooruit! Ze is daar weer! Alles draait altijd uit op haar... sacochen! Gelijk wat er gebeurt... de sacochen! Als er discussie is... de sacochen! Als we uitgaan....zelfs als we vrijen... de sacochen!
- BENEDIKT Maak mij nu ook niet belachelijk hé! Laat mij uitspreken!

LARS *(loopt rond)* Dus, ge flirt er op los voor de sacochen! *(beseft het dan dat hij niet goed bezig is, kalmeert zichzelf)* Kalm, Lars... kalm. Zen... *(maakt beweging)*

BENEDIKT Ik koop al mijn sacochen van in 't begin in dezelfde winkel. En zo heb ik die handelaar beter leren kennen. Hij heeft achter zijn winkel een atelier en daar ontwerpt en fabriceert hij zijn eigen sacochen. Ik mocht op de duur als rotsvaste klant zijn atelier eens bezichtigen. En van 't één kwam 't ander en ja... goeie vrienden, sacochen-zielsgenoten. Maar pas op, ik ben met hem nooit van bil geweest hé, moest ge dat soms denken.

LARS *(toch geïrriteerd)* Néé... dat denk ik niet. Ik dũrf dat ook niet te denken... 't zou mij opwinden.

BENEDIKT Af en toe gaan we iets drinken. De winkeljuffrouw staat dan in de winkel.

LARS Als ge u maar amuseert! En wat heeft dat met een goed doel te maken?! Is hij een zielige sukkelaar misschien!? De Heilige Benedikt en haar goede doelen!

BENEDIKT Wat ik bedoel met goed doel is dat ik er mij profijt mee doe. Ik krijg mijn sacochen aan halve prijs. Soms wel helemaal gratis. Op die manier spendeer ik eigenlijk niet zòveel geld aan mijn collectie.

LARS Vraag die sacochenmarchand dat hij er u nog geld bovenop geeft. Een premie voor de pijn en smart van uw echtgenoot. Dat is nog een beter doel.

BENEDIKT *(voelt haar hoofd)* Ai... mijne kop. De kater is nog niet volledig weg.

LARS *(kalmeert nu)* Drink nog wat spuit.

BENEDIKT Weet gij wel goed waaròm ik sacochen beginnen kopen ben?!

LARS Ja... dat hebt ge me al dikwijls genoeg doorgestoken.

BENEDIKT En? Ge weet toch wel wanneer ik er ga mee ophouden. Ook die hint heb ik u ook al meermaals gegeven.

Lars kijkt Benedikt aan.

LARS Benedikt... luister... Deze tumultueuze dag vol misverstanden en heibel heeft eigenlijk iets teweeggebracht. En dat is... dat ik iets heb ingezien wat mij eigenlijk wat ontgaan was.

BENEDIKT Oh ja?

LARS *(na een korte stilte)* Dat ik u nog liever zie dan gisteren.

BENEDIKT Maar gij! Serieus? Awel... geloof het of niet... maar dat is wederkerig.

LARS Ik heb erover nagedacht... over de moord... Ik wil die stomiteit niet begaan. Ik wil niet voor jaren de bak invliegen want dan zou ik u kwijt zijn.

BENEDIKT Ik voel me bij u meer dan veilig, schat.

LARS En nog iets... ik bied mijn excuses aan voor het verstoren van uw romantiek op onze trouwdag waar ge zo verlangend had naar uitgekeken.

BENEDIKT *(glimlacht, staat recht, komt bij hem, lief)* Eindelijk! Verdomme, éindelijk! Daar zit ik nu al 68 weken op te wachten! Of nee... 69... dat was het nummer voor vandaag.... Soixante neuf.

LARS Hmmm.... *(ze kussen)*

BENEDIKT *(trekt zich plots weg, voelt haar hoofd)* Ai... mijne kop... die kater...

LARS Aiaiai... brute pech... de vrouw heeft hoofdpijn... *(zucht ontgoocheld)*

BENEDIKT Dat nummer zal niet voor vanavond zijn.

LARS Miljaar, en ik dacht anders net te zeggen... 't Is in de... *(maar Benedikt houdt vliegensvlug haar vinger tegen zijn mond om hem het zwijgen op te leggen)*

Hermine op via de tuindeur. Ze houdt een grote dode rat bij de staart in de hoogte.

HERMINE Hier zie! Dat arm beestje! Gij hebt dat vergif op 't paadje gelegd... moordenaar!

LARS De rat?! *(plots euforisch)* Maar dat is het?!!! Dat is het?!!! Yes! Yes! Yes!!! 't Is in... *(maar bedenkt zich)* ... 't is gebeurd! Ik ben er vanaf! Yes!!!!

Lars neemt Benedikt vast en draait haar lachend rond. Wanneer hij haar loslaat rent ze naar de zetel, ze neemt er de handtassen en gooit ze in de lucht.

BLACK OUT

